

POLITISKOS ŽINIOS.

MASKOLIJA.

Maskolijoj visokiose kraustose specialiai išsiųsti senatoriai visokiuose urėduose daro revizijas ir visur suseka prasizengimus carotarnų. Prasizengimai tie teip begėdiški, teip baurūs, aiškiai parodo, jog teip valdyti kraštą kaip iki šiol, be kontrolės ukės atstovų negalima nes toks valdymo budas palengvina urėdininkams vagystas, sunkina vagystų susekimą. Didžiausios vagystos, kaip pasirodė, papildytos kariūnėmis intendentūros urėdininkų. Darančių revizijas senatorių suseka, o jie, žinoma, visko susekti negalėjo, nes vagystėse dalyvavo ir augšiausieji kariūnės perditiniai, kysiais ir tiesiog vogimu kariūnei paskirtų pinigų sau i kišenų i trumpą laiką supylė apie 50 milijonų rublių, žinoma, su skriauda kareivių. Teip besielgiant tiems, kurių pareiga aprūpinti kareivius, argi reikia dar stebėtis, jeigu maskoliskasis kareivys yra tikras driskius, pusbdziai maitinamas, kur tik progą gauna, vagia ir pats viska, kas jam i rankas papuola. Kitur, ypač laike kariūnės manevrų, kur kariūnė ateina, gyventojai kareivius priima kaip krašto apginęjus, tautos žiedą. Maskolijoj jų pasirodymo gyventojai teip bijos kaip mario, nes jie tiesiog plėšia mo žmonių ypač maisto produktus. Ką gi darys, išalkę pats budami!

Maskoliskos intendentūros negrazus darbai žinomi nuo seniai ne tik Maskolijoj. Yra sena satyra išjuokimui intendentūros darbų parašyta. Joje pasakyta, jog velnias, norėdamas Paryžių revoliuciją sukelti, ant Paryžiaus barstė iš augštybių javus, miltus ir šieną iš maskoliskos intendentūros magazino, todėl juose visada pasirodo kareiviams reikalingų produktų trūkumas, nes velnias savo tikslams, jų daugybę suvarijo.

Intendentų vagystas aiškėn išėjo kiekvienam kare. Jų vagystos ir prigavystės išėjo aiškėn laike Krimo karo; tas pats pasirodė laike paskutinio karo su Turkija. Kareiviai gaudavo duoną su smeliu maišytą, arba visai negaudavo. Kada bandyta atsiųsti peržiūrėti kepančias duoną kareiviams duonkepės, lyg tyčia jos sudegavo. Tas pats buvo su kareivių drabužių magazinais. Sudegus magazinams, žinoma, kaltininkų surasti nebuvo galima. Laike paskutinio karo su Japonija prazuvo net keli simtai gelžkelių vagonų su sūnčiamais kariūnėm daiktais turbūt todėl, kad prazuvisuose vagonuose daiktų nebuvo. Prapuolusiu tokiu stebuklingu būdu vagonus reikėjo pasiklaidinti; todėl juos teisiog parduodavo urėdininkai savo naudai ir tai labai pigiai privatioms ypatoms, vien kaip netinkama, jau seną medegą.

Laikė musio Rozdestvenskio laivyno po Čusima, net maskoliskieje laivyno oficerai laikraščiuose rašė, jog japonų kulkos i jų neva plienų apkaustytus šarvuotus lindo kaip i sviestą. Taigi matyti tie šarvuotai ne plienų buvo apkaustyti. Paprastai jurininkai dar to nesuprato, keno kaltė.

Prigavystės, lupimai, nuo gyventojų kysių spaudimai pasirodė ne tik intendentų, bet ir kituose urėduose, ypač policijoj. Policija bauginamais, arestavimais nekaltų žmonių, mėtiniais privatiuose namuose bombų ir uždraustų rasti stengėsi kysius išlupti. Tokios jau prigavystės buvo ir viespatystės turtų uveidžoj. Tas dabar, darant senatorius revizijas visur išėjo aiškėn.

Toki valdininkų darbai turi įgristi visiems dorensiems, jų skriaudžiamas Maskolijos ukėsams. Gerų gi ir dorų valdininkų, turbut nėra ir tame purvynė, kokiame jie gyvena, dori išsidirbi ne

gali. Bet caras ir jo tarnai, renkami iš urėdininkų purvyno, to suprasti negali. Tokių būdu jie patį rengia dirvą ateinančiai kruvinai revoliucijai. Šiandien dar ne visi Maskolijos ukėsai supranta sanlygas, kokiose gyvena, bet atsiranda vis daugiau suprantančių. Ir Prancuzijoj, valdę kraštą aristokratai ir kunigija to suprasti negalėjo. Todėl ir revoliucija teip kruvinai pasibaigė. Jeigu Prancuzijoj, pirma valdžiusi kraštą aristokratai su kunigija būtų gerai supratę savo vietą ir savo darbų svarbumą, nebūt leidusios prietikiams prieiti prie terroro laikų ir kraujo praliejimo, prie guilotinos laikų. Valdininkai to nesuprato, todėl terroro laikai turėjo ateiti ir je Prancuzijoj atėjo. Ar caro tarnai tą supranta, nežinia. Iš jų dabartinio pasielgimo galima manyti, kad jie to nesupranta. Bet revoliucijos laikai ir juos galėjo perseregti, nes tuose laikuose ne buvo lietuvių, nebuvo lenkų ir kitų ne maskolij, buvę vien Maskolijos ukėsai geidžianti laisvės. Dabar, išgaudžius valdžiai revoliucijos veikėjus, supratę, kaip Maskolija galima sudrątinti, urėdininkai paėmė viršų, bet ar ilgam? Atsirais kitų suprantanti, kurie geriau supras susidedančios iš visokių tautų Maskolijos ukės reikalus. Tąsų jau ne fanatikai Maskolij valdys.

ANGLIJA.

6 d. gegužio pasimirė Anglijos karalius Edvardas VIII. Karalius, ką tik sugrįžęs iš savo kelionės, bet sugrįžęs, gavo plančių slogą, ar gal jų uždegimą, ir pasimirė. Nors pasimiręs karalius buvo Prancuzijos šalininku, bet jis, kaip konstitucionalinis valdonas, mažai kišosi i Anglijos sekus, nes kreipti politika sulgy savo norą negalėjo. Angliją valdė ir jos politikai pakraipa davė žmonių atstovai. Bet visgi Edvardui pasisekė prašalinti Azijos nesutikimus Anglijos su Maskolija, per jo priidėjimą prašalinta antagonizmas Maskolijos su Anglija ir labiau jis Angliją suartinio su Prancuzija. Anglija rengėsi karan su Vokietija, su kuria daugiausiai turi nesutikimų. Bet kad Anglijos kariūnėnė menka, ne tvirtesnė negu Amerikos, tai viena kovon stoti su Vokietija negalėjo. Todėl tai Anglija susidraugavo su Prancuzija, kuri teipgi turi daug nesutikimų su Vokietija, o jos kariūnėnė ne kiek silpnesnė už vokiškąją. Jeigu tiek kareivių Prancuzija negali pastatyti kiek Vokietija, bet bent kareivių ginklai Prancuzijoj gal geresni už vokiškių ginklus, tas gali atlyginti už mažesnę prancuzų kareivių skaitlį.

Edvardas labiausiai prisidėjo, kad nesutikimai už Azijos plotus tarp Anglijos ir Maskolijos tapo prašalinti ir Maskolija susartinio su Anglija. Pasimiręs Anglijos karalius Edvardas valdė kraštą ne ilgai, bet per visą jo valdymo laiką Anglija bent svarbesnių karų neturėjo. Jo viešpatavimas perėjo santonkai, nes su svarbesniais priešais, dėl silpnumo savo žemės kariūnėmis, Anglija karų vesti negalėjo.

Pasimirusio Edvardo vietą užėmė jo antrasis sūnus, kunigaikštis Valijos, kuris viešpataus kaip Anglijos karalius Jurgis V. Kadangi jis asabiškai labai susidraugavęs su Maskolijos caru ir Vokietijos cecioriu, tai Vokietijoj mano, kad jam viešpataujant, Anglijos politika bus prilaikėnė Vokietijai, o mažiau prilanki Prancuzijai, ir tokiu būdu jis priverstų Prancuziją labiau taikytiesi su Vokietija. Ar vokiškių vilts išsipildys, sunku įspėti. Ne reikia užmiršti, kad Anglijos politika ne visada taikosi prie valdonų norų. Politika ten veda ne valdonai, bet tautos atstovai, valdonai, ar nori ar ne, turi taikytiesi prie parlamento užgirimų, prie tautos norų. Anglija tai ne Maskolija, kur vien caro norai, tankiai su tautos nuo-

stoliais yra valdžios pildomi, be pritarimo tautos atstovų. Nors Anglijos kariškasis laivynas, valdant Edvardui, buvo drachiausias ir ji jį stengėsi turėti dratesnį už dviejų kitų tvirčiausių ant jurių tautų laivynus, bet lenkyniuojant visoms kitoms tautos, Anglijai savo veitą vis sunkiau palaikyti, tas reikalauja labai didelių išlaidų. Laivynas suėda labai daug pinigų, per tai Anglijos žemės kariūnėnė labai silpna. Bet šia diena ypač Anglijai, turinčiai po visą pasaulį išmėtytas valdybas, be žemės kariūnės labai sunku jas apginti, nes su laivynu turintis tvirtą žemės kariūnėnė nelengva įveikti. Jau besiraisant Anglijai su Prancuzija, prancuzai jai pastatė reikalavimą įvesti Anglijoj priverstiną tarnaviną kariūnėnė visų anglijonų, kaip tai yra Prancuzijoj arba Vokietijoj. Bet anglijonai, kaip ir amerikoniai ne mėgsta priverstinio kariūnėnė tarnavimą, angliška, kaip ir amerikoniška kariūnėnė susideda iš samdininkų.

Dėl silpnumo žemės kariūnės Anglijos politika įtekmė nupuolė. Ji, teip kaip ir Amerika, stengėsi iš tolo laikytiesi nuo civilizuotų tautų ryšių. Buvo laikai, kada Anglija iš to turėjo naudą, bet atsiekinui svarbesnių siekių pati Anglija persilpna. Todėl prieš akis naujo Anglijos karaliaus stoji naujas reikalas, apie kurį jo pasimirs tėvas nesirupino — drutinti žemės kariūnėnė, nesiduti ant jurių kitiems savę nustuti, ir jieškoti sau draugų, renti ir kitų politiskus siekius, kad tie kiti, užėjus reikalui, Anglijai padėtų.

ROOSEVELTO KELIONĖ.

Buvęs Amerikos prezidentas Roosevelt važinėja toliau po visokius Europos kraštus, visur jis svečiuojasi pas valdonus, kur jį priiminėja kaip valdoną. Dabnįoj jis buvo svečiu karaliaus, teipgi Norvegijoj, Christianijos akademijoj jis laikė kalbą prieš Nobelio dovanos komitetą apie tautų santaiką. Jis kalbino visas tautas daryti saitaikos traktatus, o prašalinimui karų, susijungti tvirtoms tautoms, kurių pareiga būtų, kad ir su prievarta, ne leisti silpnėsnės karus kelti. Graži tai Rooseveltto svajonė, bet kad ji ne ant teisybės remiasi, tai negalima jai daug vaisy pranašauti. Argi tik tvirtos tautos prisilaiko teisybės, o silpnos jų ne-reikalauja? Argi tik tvirtos gali su ginklu rankoj ginti savo kitių įžeistą garbę, o silpnėsnės tas turi būti uždrausta? Rooseveltto svajonės todėl ne gali karų tarp tautų prašalinti, bet greičiau juos gali padauginti. Juk ir silpnos tautos turi tvirtesnių užtarną, o tos gali stoti apgynime silpnėsnų. Todėl tai Rooseveltto svajonės gali naują priežastį karams suteikti, jeigu kas bandytų silpnus, jeigu, jeigu skriaudžiamai, verstų tylieti apie save skriaudas. Norvegijoj neisimtingai Rooseveltto kalbai rodo plojo nariai Nobelio dovanos komiteto, bet plojo jam vien kaip buvusiam Amerikos prezidentui ir tikėdami, kad jis, sugrįžęs Amerikon, dar kartą loš svarbią politiską rolę, bet ne dėl jo kalbos svarbumo.

Iš Norvegijos Roosevelt keliauja Vokietijon, bet čia jį laukia jau apsirinkimas: Vokietijoj jau nepriima jį kaip kokį valdoną. Karštą priėmimą jo sunaikino Anglijos karaliaus mirtis. Buvo sutarta, kad Vokietijos ceciorius patiks Rooseveltui ant gelžkelio stoties, o paskui parsivės i savo rumą. Bet iš to nieko nebus. Vokietijos ceciorius pranešė Amerikos ambasadoriui, jog buvusio Amerikos prezidento negalės nei ant gelžkelio patikti, ne galės jo nei pas save priimti. Mat Vokietijos ceciorius važiuoja Anglijon dalyvauti laidotuvsė savo gimnailčio Anglijos karaliaus Edvardo.

IS LIETUVOS.

IS VILNIAUS.

Latvių koncertas buvo miesto salėje balandžio 3 dieną Lietuvių buvo nedaug, nes buvo ant "Sparnų". Patsai koncertas — dainavimas, grajijimas ir choras — būtų geras, tik "Vilniaus Latvių Draugijos" pirmininko ne vietoj pasakyta prakalba taip pagadino upą, jog nei patsai koncertas i ausis nelindo. Dar po prakalbai 3 kartus "Bože caria" giedėjo su "ura".

"Vilniaus Žinių" buvęs redaktorius P. Vileišis patrauktas įeismas už atspaudinimą "V. Ž." No. 106, 1907 m. žinutės "Is Paprūšės gyvenimo". Beto redaktorius P. Vileišis įdavė teismui ir to korespondencijos tariamą autoritą, pasirašiusį K—lis. Tai yra apskritai imant retas atsikimas, o lietuvių laikraštijoj pirmtinis, kad redaktorius išduotų korespondentą be jo sutikimo.

("L. U.")

Maksimo Gorkiojo leidžiamajame "Znanije" pasirodė "Alkanų žmonių" autorias K. Jasiukaitis rušiskai parašytas veikalas "Na bulvarie". Nejaugi jaunas mūsų rašytojas pradėtų rušiskai rašyti? Latvių dienraštis "Dzintars Wehstnesis" (No. 76) pradėjo verstinus penkių lietuvių laulės dainų. Vertė — Bideru Juris.

("V-tis")

IS VILNIAUS.

(Nuo mūsų korespondento). Balandžio 16 ir 17 d. "Rutoje" buvo surengta vakarai spektakliui "Vilniaus lietuvių artistų megejų kuopos" artistai, dramos artistai Liudui Girai režisuojant, balandžio 16 d. vaidino trivėksmę Sialieniskio dramą "Sparnai", o balandžio 17 d. žinomą visoje Lietuvoje dramą "Genovaitė".

Sialieniskio drama "Sparnai", nors išspaudinta jau 1907 metais, bet vis šmet tik dramos cenzūros leista, nei sykių dar Lietuvoje (rodos, ir ne Lietuvoje) nebuvo vaidinta. "Sparnai" — sunkiai įveikiama vaidinti drama, reikalaujanti didelės scenos, puikių dekoracijų, daugelio vaidintojų. "Rutos" gi salės scena nedidelė, nėra atsakomų dekoracijų, tačiau "Vilniaus lietuvių artistų megejų kuopa", su "Rutos" pagelba, kiek galėdama visas tas kliūtis stengėsi prašalinti, kad tik parodžius "Sparnius". Kai kurie tiek daugiau nusimanę apie dekoracijas artistai patį padirbo umiai jas, nors ne vienam jų gal prisieję ir be pietų ne vieną dieną likti ir bent po keletą nakčių nedamiegoti. Bet jie su dviguba energija dirbo, kad tik kuo-geriausiai viską atlikus. Ir štai balandžio 16 d. pamatėme "Rutoje" "Sparnus".

Nedidelė "Rutos" salė, kurioje gali tilpti maximum 150—200 žmonių, pusiau tuščia. Susirinkę vos nedidelė dalis lietuvių inteligentų, kiti gi nežinia kodėl nebuvo taip malonus atsilankyti, nors šis veikalas, rodos, turėjo visus "Ruton" sutraukti. Kitataučių visai nebuvo. Mat, gavėnios laikas, taigi spektaklis be šokių, pertai ir nejo jie.

Apie 10 val. vakare prasideda vaidinimas, kuris ir tęsiasi ligi 1 val. naktį. Artistai visi kaip vienas, kiek įmanymai, stengiasi išpaskutiniuosį gerai savo roles atlikti, kas jiems visiems, išskyrus gal vėina antrą vietelę, ir pavyksta. Ypač gi gerai atliko savo roles P. L. Gira (Mekaniko Gostauto, sparnų išradėjo rolę), p-lė J. Lieutvinkaitė (Libertos rolę), p-lė Skirinskaitė (Mildos rolę), p-lė Viburytė (Famos rolę), p-lė Marcinkevičius (Rimkaus r.), ir p-lė Juodvalkis (Norvilos r.); neblogai taip pat suvaidino p-lė Strazdas (studento Algirdžio r.), Dirzė (prof. Jantakio r.) ir Kasutaitis (prof. Cirkelio r.). Apskritai imant, vaidinimas pavyko ne blogai.

Turiu pasakyti dar porą žodžių apie buvusią salėje publiką. Publiką šį kartą, nors tai buvo ir inteligentai, nepagirtina, nes užsilaiškė blogiau už sodiečius. Dekoracijos mainant, tiek daug buvo darbo, kad ir prie didžiausių norų ir rupešcio, jokiuo būdu negalima buvo suskubti permaintyti greitai jas. Antrakta nenoromis turėjo tęstiesi bent valandą (antras antraktas tęsėsi kiek trumpiau — 40—45 minutes). Publiką gi tuo laiku trypė salėje, nelyginant arkliai. Kojomis trypimas, kedėmis beldimas per abudu antraktu atsi-kartojto, kas, žinoma, ne tik nepridavė artistams dvasios, bet ne vienam gal atėmė ir energiją, o per tai ne vienas, man rodos, silpniau ir suvaidino.

Ant rytojaus, balandžio 17 d., vaidinta "Genovaitė". Vaidino tie patys artistai, ką ir "Sparnus", tik vienas — antras gal naujas lėjo. Ir čia vėl kluntis. Artistė p-lė G. Lapkauskaitė nei iš šio nei iš to praneša vaidinimo dieną, jog ji atsisako vaidinti. Kas daryti? Tiesiog prisieina atidėti spektaklį. Reikia žinoti, kad p-lė Lapkauskaitė turėjo svarbiausiąją veikale rolę — Genovaitės rolę, kurios nei viena kita artistė nei sykiu neskaicius, negalioj exprontu suvaidinti. Bet ką daryti, ir čia artistai duoda sau "rodą": vakaro neatidėda, o tą rolę apsiima vaidinti exprontu p-lė Skirinskaitė, kuri buvo spekuliuojanti atvykusį, nieko nežinodama apie p-lės Lapkauskaitės atsisakymą. Nors p-lė Skirinskaitė ir nei sykiu nebuvo per repetaciją, nors nei sykiu nebuvo ir roles skaidiusi, aiški sutiko ir emė tuoj rengtis vaidinti.

Apie pusę desimtos valandos vakare scenarijui pranešus publikai, jog p-lė Lapkauskaitė tą pačią dieną atsisakys vaidinti, Genovaitės rolę vaidins exprontu p-lė Skirinskaitė, prasidėjo vaidinimas. Puikios dekoracijos, tiesiog artistų vaidinimas malonų dar įspūdį ant klausytojų, kurių susirinko apie 80—90 žmonių. Goliaus (L. Gira), Sigytas (J. Strazdas), Genovaitė (Skirinskaitė), Brunas (Dirzė), Alkis (Kasiulaitis), Berta (Poznanskaitė), Ragana (Moisiepevienė), Mauras (Rodevičius), Benukas (M. Strazdaitė) ir kiti savo puikumu vaidinimo tiesiog užavėjo publiką. Kai kurios scenos, kaip: Genovaitė kalėjime sėdinti, ją nuvedus girion nužudyti ir Sigytui Genovaitę at-radus, o taip pat Sigytui Goliaus liepiant kalėjimui įmesti, daugelis iš publikos, tiesiog verkė žiurdami i vaidinimą; verkė gi šiose vietose ne tikai klausytojai, bet ir patys kai kurie vaidintojai.

Žmonij, kaip jau augščiau minėjau, susirinko i šį vakarą apie 80—90, kurių dauguma buvo nepriskaitomieji prie mūsų inteligentijos. Musų gi inteligentai, išskyrus keletą, neatėjo, matyti, bijodami, kad nesutepus savo pirmieiviskosios "čystatos". Musų pirmieivis tiesiog šį vakarą boikotavo. Užtat musų ne inteligentai, būvę šiame vakare, parodė mums, jog jie teatre geriau moka užsilaiikyti už savo tėvus-svietėjus inteligentus.

"Genovaitė", kaip girdeju, dar bus porą sykių atkarta papigintomis kainomis.

Balandžio 20 d., t. y. trečiąją Velykų dieną (sen. kal.), "Vilniaus lietuvių artistų megejų kuopos" artistai važiuos su "Rutos" choru Minskan vaidinti. Buvo nutarta vaidinti ten Petliuko farasas "Neatmezgamas maržas", bet nei cenzuruoto egzemplioriaus, nei afišos neturint sunku gauti leidimą, tat prisiėjo veikalą pakeisti kitu to paties autoriaus veikalu "Vel-nias — ne boba".

IS ANTAVAZOS, ZARASU PAV., KAUNO GUB.

Sausio mėnesį šiu metų Antavazoj susitvėrė ukio ratelis. Prie ratelio rašosi Antavazos ir Dusėtų valsčių kai kurie ukininkai. Yra

prisirašiusių jau apie 40 narių. Nario mokeskis po 1 rub. metams. Ratelis daro susirinkimus pirmąjį nedėdienį kiekvieno mėnesio po pamaldų. Per pirmąjį susirinkimą tapo išrinkta valdyba, per antrą susirinkimą kovo 7 d. nutarė prisi-traukti dirbtinių trąsų ir išsiirasyti visokių daržovių ir žolių sėklų. ("Žemė").

IS PALANGOS, KURSO GUB.

Neseniai, važiuojant per minką, buvo užpultas plėšiko Novickis, Gruslankės dvaro komisarius. Novickis buvo sužeistas šruotais i kuprą. Užpuoliko surasti policija paskvietė i Vokietijos mokyklą šunį ir kelis policijantus. Suva policiją nuvedė i vieną sodžių ir su-rado ten užpuolika. Sužeistasis Novickis taip pat pažino užpuolika, nors anas užpildamas buvo moteriškai persirengęs.

M. Dveigys.

("Saltinis").

IS SKIRSNEMUNĖS, RASENIŲ PAVIETO.

Pavasariais, Nemunu medžius varant, žmonės turi čia gerą uždarbį. Tik tas uždarbis neina jiems naudon. Atsiėmę visos sanvaitės pelną, dažnai subatomis ir visą prageria. Štai kovo 20 d. tris vyrai, gerai įklausę, vėlai grįžo namo. Beidami susipešė, ir Vincas Urbanavičius užmušė Ant. Stasiulaituką, 19 metų amžiaus vaikną. Vos mėnesis praėjo, o jau antras užmušimas. Vis tai degtinės darbai.

Lokstingalėlis.

("Saltinis").

IS PLUNGES, TELSIŲ PAV.

Kovo 22 d. iš ryto gaisras greitai laiku sunaikinęs apie 20 triobų, tarp jų yra i monopolis. Nuostolių padaryta 120 tukstančių rub.

Petras Laičius.

("Saltinis").

IS ANYKSCIŲ, UKMERGES PAVIETO.

Kovo 31 d. klebonas Vembra nepaspejo sakyklon įlipti ir patėmijės, kad lomkose sėdi kampininkai su mažu vaiku, tuoj užsiupolė ant visų kampininkų: girdi, jų kampininkai, neturint tiesos lomkose sėdėti, ba prisakytiu brostvininkams, kad išvestų iš bažnyčios. Kampininkai (grintelninkai) išėję po visam susitarė visi ir paraiškė skundą vyskupui. Klebonas dąžinojo apie tai, ir dabar kur tik susitinkamas kokį kampininką vis įkalbinėja, kad jam (klebonui) nieko nepadarysia.

Kovo 29 d. per metinį vartotojų draugijos susirinkimą revizijos komisijon buvo išrinktas vienas grintelninkas Kastiūkas; bet klebonui tas nepatiko ir pradėjo prikalbinėti, kad reikia išrinkti Baranuskas 80 metų senelis. Tai kaip klebonui nepatinka grintelninkai.

Pielimas.

("L. U.")

IS ALUNTOS, UKMERGES PAVIETO.

Prieš Kalėdas prazuvo bernaitis E. Bartkus iš Untaliečių sodžiaus. Nieks nežinojo, kur jis galėjęs būti. Dabar atrasta jo lavonas Vjrinčio upėje. Policija tyrinėja, ar čia nėra užmušimo. Nabasnikas mėges gerai išsigerti.

Jietos sunus.

("Saltinis")

IS UTENOS, UKMERGES P.

Girdėti, Utenos vartotojų draugijos sankrovos kasoje netenką 2800 rub. pinigų. Vieni kaltina tame Utenos dvarininkus, kiti kun, švagždį, o gal ir pati valdyba kal-ta.

Ds.

("V-tis").

IS PRIENŲ, SUVALKŲ GUB.

Per Panelės Sopulingosios atlaidus ejo iš Prienų namo keli Pakuonio parapijos vaikai, gerai išsigėrę. Eidami viduriu kelio, ne-norėjo praleisti važiuavusio paskui žmogaus; tas užsispyrė pro juos prasielkti, bet vaikai nutvėrė už

arklių ir vienas perdūrė peiliu arkli, o kiti smarkiai perpiovė žmogui ranką. Žmogelis, susimetęs atgal, atlėkęs i Prienus, pasimė žemsgari ir pasiviję du ištvirkėli tuoj suėmė ir nugabeno i šaltąją. Gėda pakuoniškams!

Sukytis.

("Saltinis").

IS VILKAVISKIO, SUVALKŲ GUBERNIJOS.

Antgalo Vilkaviškiai susilaukė naujo vaito. Sūeigoje per vaito rinkimus valstiečiai išrinko vaitu Bestogijų kaimo Dobrilą. Dabartinio vaito p. Jakubausko jau seniai valstiečiai norėjo atsikratyti, tik vis neįveikė. Bet šiuo kartu Jakubauskui nepasisekė, nors ir rupinosi dar pavaitauti. I perdidelį ponus jan buvo išvirtęs. Mat, buvo užmiršęs, kad tai jis turi valstiečiams tarnauti, o ne valstiečiams jam.

K. K.

("Saltinis").

IS TULOS, RUSIJOJE.

Lietuvių čia yra apie 50 asmenų. Uždarbiai menki. Kuniga-turime lietuvi. Nieks laikraščių ne-skaito, įskyrus vieną kunigą.

Vladas Gailunas.

("Saltinis").

VIENYBĖS KIBIRKSTĖLĖ.

Baltijos jūros pakraščius nuo senų senovės buvo apgyvenusios lietuvių-latvių, suomių-igaučių ir skandinavų tautos. Visos šitos gretimos tautos senovės laikuose dažnai tarp savęs susidurdavo, labiausiai karuose ir prekyboje.

Mūsų damos ir pasakos kur-pur mini švedus ir suomičius, gi beveik visos mūsų tautos pasakos yra bendros ir latviams. Mat senovės laikais tarp lietuvių ir latvių nebuvo tokio skirtumo, kaip dabar, nes lietuviai ir latviai buvo visai artimos tos pačios tautos šakos. Tuomet latvių kalba buvo daug panašesnė i lietuvišką. Tuomet latvių ir lietuvių buvo viena bendra tėvynė, bendra tikyba, bendri papročiai...

Tik vokičiams latvius apgalė-jus, senoji latvių-lietuvių tauta liko perskirta i dvi dali, ypač, kada nelaimingas likimas surišo mus su lenkais.

Nuo to laiko, per ištisus 700 metų perskirta i dvi dali tauta plėtojosi atskirais keliais. Latvius buvo pasijungę vokičiai, o mus — lenkai, todėl ir dabar didesnė pusė latvių žemės vokičių baronų rankose, Lietuvos — lenkų šiekėtos.

Pastaruoju laiku, įvykus atmainoms istorijoje, latviai šiek-tiek laisviau kveptelėjo. Naudodamiesi šiuo-tokiu palengvėjimu, jie suskubo surinkti tos laisvės trūpinus, ir savo didžiulį darbštumą ir kantrybę jau augščiau pakėlė savo šalies gerove. Tuotarpu mes, lietuviai, iš lenkų "broliškai" žudančių kilpų pakliuvome po Muravjovo ir jo pasekėjų kančiomis. Nuo tokio kančiaus, kokiuo pastaruoju laiku mus plūsinio; rodos, priderėjo mums pabusti; bet kad visi įrankiai iš mūsų buvo atimti: nei knygos, nei laikraščio, nei mokyklos... Tad tuo pasinaudojo lenkų tautininkai, kurie, turėdami užtektinai savo veikėjų dvaruose ir klebonijose, slaptomai ir viešai varė karštai ir klotingai lietuvių lenkinimą, gudriai dangstydamiesi savo tautiską propagandą katalikų tikyba. Ir mes, apjaukinti lenkų gudrumu, sekėme paskui juos i prapultį kaip avis paskui vilką i mišką. Musų krašte iš musų pačių kraujo priviso daugybė lenkų, kurie dabar mus labiau žudo negu visi musų neprieteliai iš šalies.

Pastaruoju laiku rusų valdžia, išmėginusi įvairias priemones Lietuvai maskolinti ir visomis jomis apsyvylusi, sumanė gauti iš Maskolijos gilumos i Lietuvą maskolijos. Dang-dang Lietuvos žemės, ypač Kauno, Vilniaus ir Gardino gubernijos liko iždalyta ateiviams. Lenkai-dvarininkai, ne-apkędami lietuvių, mielai par-

2

duoda Lietuvoje savo dvarus valdžios bankui leisti maskoliams. Matydami, kas darosi, mes neprivaleme nuleisti rankų ir laukti paskutinio galo. Mes turime įtempti visas mūsų jėgas, kad atsigręstume nuo pralaimėjimo.

Dabar šioje svarbioje valandoje, laikas mums, lietuviams ir latviams, atsiminti senovę, kuomet mes buvome viena tauta. Nors 700 metų atskiro gyvenimo mūsų žymiai atitolino vienus nuo kitų, tačiau paskutiniai nestengė persikurti, ir ekonominiame žemės klause mūsų sutartinis darbas šiandien galėtų būti abiem pusėm labai naudingas...

Tačiau pirmiausia mums reikia bent kiek atnaujinti senovės sąitai. Tam dalykui dabar taikosi gera proga. Netrukus ir Rygą atvyks iš Vilniaus Lietuvių Padailios paroda.

Kad tai ta mūsų paroda taptų kibirkščia, iš kurios įsigautų mūsų senovės vienybės, meilės ir bendro veikimo žiburys!

Esmatis.

(„R. Garsas“).

A. BULOTOS KALBA APIE ŽMONIŲ ŠVIETIMO MINISTERIJĄ.

Dabar apie vidurines mokyklas. Apie tai čionai jau buvo kalbėta. Taigi aš nekartosiu čia nei to, kaip šimtais žudo save mokiniai, nei to, kad tas savęs žudymas paeina nuo baisaus tų mokyklų vyriausybės mokinių persekiojimo. Čia buvo skaitomi laišukai, iš kurių matyti, kodėl 13–14 metų vaikinai daro sau galą: seimyna, iš kurios jie paeina, nėra tam priežastis; tos priežasties prieina įsikišę tankiausia tvirkinačio mokyklos įtėmėje, — tos mokyklos, kuri yra tvirkinama žmonių švietimo ministerijos. Vienok ir čia vie ministerijos veikimo pusė ne ganėtinai dar buvo apšviesta. Tai šnipavimo sistema, kuri ministerija stengiasi įsikišti ir mokytojams ir mokiniams. Iš direktorių reikalaujama du kartus į metus pranešti ministerijai apie mokytojų upą ir padėjimą. Anksčiau mokytojai duodavo charakteristiką baigiančių gimnazijos mokslą mokinių; dabar gi direktorius turi pranešti ministerijai smulkiausias žinias apie kiekvieną mokytoją. Priegtam ministerija stačia nurodo, į kokių klausimų direktoriai turi atsakyti: išskyrus reikalingus klausimus, t. y. kaip mokytojas veid savo darbą, kiek jis prie vaikų mokykmo yra prisirengęs, — yra ir gana keisti klausimai: ką mokytojas veikia namie, apie ką jis kalbasi su mokiniais ir t. t. Taigi jau prisivarė iki tam, kad žingeidauja, ką mokytojas veikia namie! Kazaniaus apskrityje buvo išleista paliepimas, draudžiantis mokytojams dalyvauti mlyltojų teatruose ir koncertuose. Žinoma, visi tie paliepimai turi antrašą „slaptas“, įskaita apie juos niekam nieko nesakyti, ypač laikraščiams nepranešti: iš to, mat, gali pasipiktinti mokytojai, mokiniai, ir net pati visuomenė; apie tai, kad neskelbtų tų paliepimų laikraščiuose — yra ir slapti paliepimai. Taip rupinamasi suaugusiais žmonėmis — mokytojais. Visai kitaip prižiūrima mokinių elgimasis. Čia žmonių švietimo ministerija — antras vidaus reikalų ministerijos numeris. Žmonių švietimo ministerija nesijaučia tiek stipri ir galinga, kad viena galėtų pridaboti mokinius. Todėl, nesant čia bent nežinomais įstatymais remdamasi, žmonių švietimo ministerija įkurė tam tikras tarybas, kurios turi išdirti taisykles, kaip čia geriau prižiūrėti mokinių elgimasis. Žingeidu, iš ko susideda tos tarybos — yra tai pilnas susivienijimas pirmo ir antro numerio vidaus reikalų ministerijos. Taip Rostovo prie Dono ir t. t. taryba įeina: pirmininkas — gradonačnikas, vyrų ir moterų gimnazijų direktoriai, kunigų atsotvai ir prokuroras. Saratovo pedagogų taryboje dalyvauja: gubernijinis ir gelžkelio žandarų viršininkai, policmeisteris ir t. t. Kodėl gi tat žandarų pulkininkams, rotnistrams ir policmeisteriams nepabandyti eiti lenktynių su tokiais garsiais pedagogais (mokytojais), kaip Ušinskis, Račinskis, Stanininkas ir kiti! Dabar pažiūrėkime, kaip tos taisyklės yra austatytos, kas pagal jų mokiniams yra leista ir kas neleista daryti.

Čia jys pamatysite tokius punktus, kuriuos vien žandarai, policmeisteriai ir Svarco išaukšti pedagogai tegali išgalvoti. Mokiniams užginama vaikštinėti (spaciuruoti) gatvėmis, buvoti ant skaitymų ir lekcijų. Ant vieno laipsnio su lekcijomis ir skaitymais pastatytas ir palestuvystės namų lankymas. Jiems ten, žinoma, vistiek, jų aussy prie to pripratusios. Stai vienoje tokioje taisyklėje (Varšava) mes randame: „paleistuvystės namų lankyti mokiniams nevalia, ant skaitymų gi ir lekcijų jie gali buvoti tik vyriausybė leidus“.

Toliau vėl skaitome (Penzoj): „uždrausta yra lankyti paleistuvystės namus, traktierius, bufetus, o taip pat ir teismo posėdžius“. Žinoma, niekas nerėdikalauja, kad mokiniams galima būtų tas vietas lankyti. Bet ar jums nekotktu, ar nekotktu kiekvienam žmogui, kurio neauklėjo p. Svarcas ir policijos departamentas, kada teismo posėdžiai prilyginti ką tik minėtoms anoms įstaigoms? Peterburgo miesto viršininkas (gradonačnikas) dar smulkiau išdėstė, kaip turi elgtis mokiniai. Jis nurodo, kur ir su kuo negalima vaikščioti, su kuo negalima eiti į atskirus pirties numerius ir t. t. Ir išeina, kad jaunuomenė, kuri dažnai net ir nežino, kas tai yra atskiri kabinečiai, atskiri pirties numeriai, kas tuos pirties numerius lanko, gavę tas taisykles, „apsiviečiu“. Ir tai ačiu Peterburgo viršininkui.

Taip pat neužmirštama mokinių ir tuomet, kada jie yra namie. Grovas Uvarovas čionai jau pasakojo, kaip mokytojai laipioja per tvoras ir vartus, kad sušnipinėti ką ten mokiniai namie veikia, kaip mokytojai įsiveržia į svetimus butus, daro kratas ir t. t.

Yra dar ir toki paliepimai, kuriais liepta prižiūrėti, kokius mokytojos (korepetitorius) tėvai savo vaikams samdo. Pasirodo, kad ir čia žmonių švietimo ministerija, rupindamasi žmonių aptemdinimu, uždėjo savo letęną.

Žinoma, esant tokiai sątaikai tarp vidaus reikalų ir žmonių švietimo ministerijų, politikos nuovados — tapo vietoms, kur auklėjama jaunuo menė. Stai Rygoj suenė ant gatvės dvi gimnazistai. Jas nugalėno į policijos nuovadą. Ten jas pralaidė ilgą laiką; turėjo, mat, išklaunėti, kad protokolą surašytų. Tos mergaitės turėjo sėdėti nuovadoje, kur laikoma sumiti girtuokliai ir nepadoriai vedančios save ant gatvių paleistuvės — moteris. Išeina, kad nuovada — geriausia vieta iširti, kuo kuris nors mokins prisikalto vaikščiodamas miesto sode arba kodėl jis vaikščiojo gatvėmis neužsisagstęs viršutinio apsiausto. Maža to. Armavire tie policistai pedagogai dar geriau pasielgė: Jie prikalbino 14–15 metų mokines važiuoti į smuklę, ten nugirdė jas ir elgėsi su jomis taip, kad iš tos tribunos net nepadoru yra pasakoti. Apie tai buvo rašyta laikraščiuose. Žodžiu, žmonių švietimo ministerija su policijos pagalba taip auklėja jaunuo menę, jog mums kasdien prieina skaityti laikraščiuose — yra ir slapti paliepimai. Taip rupinamasi suaugusiais žmonėmis — mokytojais. Visai kitaip prižiūrima mokinių elgimasis. Čia žmonių švietimo ministerija — antras vidaus reikalų ministerijos numeris. Žmonių švietimo ministerija nesijaučia tiek stipri ir galinga, kad viena galėtų pridaboti mokinius. Todėl, nesant čia bent nežinomais įstatymais remdamasi, žmonių švietimo ministerija įkurė tam tikras tarybas, kurios turi išdirti taisykles, kaip čia geriau prižiūrėti mokinių elgimasis. Žingeidu, iš ko susideda tos tarybos — yra tai pilnas susivienijimas pirmo ir antro numerio vidaus reikalų ministerijos. Taip Rostovo prie Dono ir t. t. taryba įeina: pirmininkas — gradonačnikas, vyrų ir moterų gimnazijų direktoriai, kunigų atsotvai ir prokuroras. Saratovo pedagogų taryboje dalyvauja: gubernijinis ir gelžkelio žandarų viršininkai, policmeisteris ir t. t. Kodėl gi tat žandarų pulkininkams, rotnistrams ir policmeisteriams nepabandyti eiti lenktynių su tokiais garsiais pedagogais (mokytojais), kaip Ušinskis, Račinskis, Stanininkas ir kiti! Dabar pažiūrėkime, kaip tos taisyklės yra austatytos, kas pagal jų mokiniams yra leista ir kas neleista daryti.

Kas gi darosi pačiose mokyklose? Čia, kaip ir anais laikais direktoriai ir inspektoriai vėl pradėjo slaptai žiūrėti per plyšius, ką mokiniai veikia per lekcijas, ką jie daro per pertraukas; vėl mokinius baudžiama belangėmis, kurios jau nebe vaikams įkvepia vien mokyklos baimę ir neapykantą; mokiniams vėl lieka vienas tik kelias — kuogreičiausia pasistengti mokyklą užmiršti ir gyvenimo klausimų išrisimo jėskoti kur kitur, tik ne mokyklą; jaunuo menė tašo savo raktelius, kurie dažnai net ir blėdinę est, nes jie slapti ir suaugusieji savo gerai patarimais negali ateiti pagalbon jaunimiesiems.

Apie privates mokyklas nėra ko ir kalbėti: jas dabar tiesiok uždaroma arba varžoma tiek, kad nufotdama net ir tai, ką ir ant kokių kursų galima priimti, „kiek galima priimti žydų ir t. t.“; sodžių privatinų mokyklų užveizdos verste verčiami būti šnipais, kurie turi sekti, iš kur kas atvažiavo, kur gyvena; o paskui tik žiūrėti, ar jis gali išlaikyti kvotimus, kad toliau mokykis, ar ne. Apie platinimą apšvietos lekcijomis, kursais ir kitokiais šale mokyklos budais ir užsiminti nevalia. Draudžia mokyti

lekcijas net apie tokius nekalčius dalykus, kaip cholera, rauplis, Halleyo kometa. Šiandien gauta telegrama, kad Ekaterinoslavo gubernatoriūs neleidžia vietinei mokyklai drągijai susirinkti nužudyto daktaro Karavajovo atminties gerbiui. Daktaras Karavajovas, 2 Dumos atsotvas, buvo nužudytas Rusų Sąjungos narių. Jis buvo uolus apšvietimo platintojas. Tiesa, tai užgynė vidaus reikalų ministerija, bet ar ministeris Svarcas kuomet nors protestavo prieš panašius vidaus reikalų ministerijos darbus? Ne. Taip jis elgiasi dėlto, kad tai nėra paviršutiniš, žibanti žmonių švietimo ministerijos veikimo pusė, bet tikras žmonių švietimas.

Dabar aš noriu paaiškinti, kaip mūsų vyriausybė su žmonių švietimo ministerijos pritarimu šviečia kitataučius. Žinote gerai, kad sulgy paskutiniųjų vyriausybės cirkulių tikrais rusais skaitoma vien didžrusiai, visi gi kiti Rusijos gyventojai — tai „inorodcai“. Juos tai ir globia savo slaptais cirkuliariais vidaus reikalų ir žmonių švietimo ministerijos. Stai neseniai išleistas cirkuliaras, kurio liepiama persekioti ir varžyti kitataučius draugijas, nors jos tik žmonių apšvietimui rupintasi. Vidaus reikalų ministerijos valdininkai vis su įsiekio juse „kramolą“, atrenda, kad jos griaua Rusijos valstijos tvarką ir, žinoma, tuoj uždaro jas. Tai daroma netik Lenkijoj, Lietuvoj ir Latvijoje, bet ir Ukrainoj; ukrainiečiai dabar irgi „inorodcais“ paskaityti. Yra dar ir kitoki cirkuliariai. Laikraščiuose jie nėra atspaudinti, bet aš turiu apie juos tikras žinias. Ministerių pirmininkas išleido paliepimą, kad Lenkijoj, Lietuvoj, Latvijoje, Baltijoj ir Ukrainoj jokių valdiškių vietų — taigi ir mokytojų vietų — kitataučiams neduoti: turi būti skiriamai vien rusai ir pravoslaviai. Stai ir pavyzdys. Marijampolės (Suvalkų gub.) gimnazijoj pernai vasarą buvo matematikos mokytojo vieta. Tą vietą norėjo užimti lietuvis. Jam pasakė, kad į tą vietą bus paskirtas tik toks mokytojas, kurs galės būti podraug ir inspektoriui. Tokiu būdu iki Kalėdų 6–7 gimnazijos klases buvo be matematikos mokytojo, nes rusų neatsirado, o lietuviu neleidė. Bet tai dar neviskas. Atkėlė matematikos mokytoją-inspektorių, o iškėlė rusų kalbos mokytoją, kurs pirmiau čia buvo inspektoriu — ir štai kas atsitiko: gimnazijoj, kur rusinimo politika vedama, dabar nėra kam mokinti rusų kalbos.

Tai mat, kaip atsitinka, kad žmonių švietimo ministerija varo vidaus reikalų ministerijos darbą. Maža to, kad neskiria mokytojų lietuvių. Bet ir rusus mokytojus atstūmė tokius, kad Dieve gelbėk: „Šit Panevėžio mokytojų seminarijos lietuvių kalbos mokytojų paskirtas rusas Sorfonovas, kurs taip menkai supranta lietuviškai, jog neatskiria žodžių „nosis“ ir „burna“, „mokins“ ir „mokytojas“. Nesunku įspėti, kaip tie jo mokiniai gražiai kalbės lietuviškai! Toliau į tų pat seminariją, kuri yra pačiam Kauno gub. viduryj, kur gyvena bemaž vieni lietuviai ir kur mokytojai reikalingi ilgi lietuvių, lietuvių priimama vos trečdalis ar ketvirtdalis. Vietinių rusų tiek neatsiranda, prieina išrašyti juos iš kitų tolimesnių gubernijų. Beto ir tiems pat lietuviams įstojimas į Panevėžio seminariją labai ap sunkintas: reikia gauti leidimas ne tik iš globėjo, bet iš paties ministerio; per tai lietuviui prašymas paduoti prieina keletą mėnesių ankščiau, negu rusui. Toliau, kada lietuviui, nepastoję į mokytojų seminariją, laiko kvotimus ant mokytojaus liudijimo prie šalies, tai ir čia juos nuolat skriaudžia. Taip Kuršo gub. keletas lietuvių ir rusų išlaikė kvotimus. Mokytojų taryba nutarė išduoti visiems tam tikrus liudijimus. Bet liaudies mokyklų inspektoriūs leido išduoti liudijimus tik rusams; lietuviams gi neis davė, nežiurint į tai, kad jie ir geriau, kaip rusai atliko kvotimus. Tai daroma tam, kad mažiau būtų lietuvių mokytojų.

Sit dar vienas įdomus atsitikimas. Tautinių mokyklų (Kauno gub.) mokytojas Antanavičius liko prašalintas iš mokytojaus vietos už tai, kad jis dalyvavo apšvietos draugijoje ir išrašinėjo valstiečiams lietuvių laikraščius. Tos draugijos ir tie lietuvių laikraščiai vyrausybė leisti. Čia žingeidu daritas, kad vietinis žemėčių viršininkas, rusas, užsistojo už tą mokytoją ir išdavė jam kuogeriausį palidijimą: girdi, politiskai ištikimas, gerai mokina vaikus ir joks revoliucionierius. Nežiurint į tai, jis visgi buvo prašalintas. Toliau, aš turiu žinias apie vieną Kauno miesto mokyklos inspektorių — tūlą Božko. Šis Božko perveidą ir kur pakliuvas masia mokinius. Jo sumušta apie 40% mokinių. Tas žinias aš pasėmiau ne iš laikraščių, bet iš vyriausybės apie jo veikimą padaryto tardymo. Mokytojai, kurie apie tai pranešė vyriausybė, liko palaikyti neistiki mąs, iš juos kreivai žiurima, o inspektoriūs Božko kaip buvęs, taip ir tebėra tos pat mokyklos inspektoriu.

Dabar keletą žodžių apie augštesnias mokyklas. Kad žmonių švietimo ministeris nori visai panaikinti autonomiją, aišku iš to įstatymo sumanymo kurį jis sustatė. Pagal to sumanymo: visa valdžia bus redaktoriaus rankose. Tiesa, redaktoriūs yra pačių profesorių renkamasi, bet ministerija gali jo neužtvirtinti ir tuomet ji pati jau paskirs tokį, kokį norės. Žinoma, kada taip žiurima į augštesnias mokyklas, kada visokiais budais persekiojama studentus, — tai vėl universitetuose prasideda riaušės. Kitaip ir būti negali.

Žmonių švietimo ministerija tik dėl žmonių akių rupinasi apšvietimo pakėlimu; ištikrųjų gi ji trukdo apšvietimą, nes gerai žino, kad liaudies apšvietimas — tai didžiausias visokių saualių priešas. Tai nekarą jau buvo pasakyta. Tuo tik ir galima išaiškinti, kodėl p. Svarcas visokiais budais rupinasi prašalinti iš universitetų moteris, kodėl jis visap varžo istoriją i universitetus, kodėl kairie tamsybės apstalai nuo šitos štai tribunos stengiasi puvais draudyti mokslus einančią jaunuo menę!

Nors tos juodosios jėgos ir drabsto puvais mokslus einančią jaunuo menę, nors jos ir šmeičia moteris, nei jaunuo menė nei moteris neturi nusiminti. Tos tamsybės galybės nesibijo tai daryti, nes žino, kad teismų ministeris sirupino apginti juos nuo pabaudo. Lai moksleiviai tik įsiekio šviesos ir mokslo, lai ruošiasi būti savo tėvynės piliečiais, lai eina į liaudį ir neša jai šviesą ir mokslą. Liaudis supras ir seks ją, kaip savo vadovą.

(„Lietuvos Žinios“).

IS AMERIKOS.

IR VĖL BAIISI NELAIMĖ KASKLOSE.

Birmingham, Ala. Netoli nuo čia, anglij kasyklose Palos No. 3 5 d. gegužio atsitiko baisi dujų eksplozija, kurios apie 185 darbininkai tapo užmušti, tame skaitliu 45. baltparviai, kiti buvo negrai. Išgriebė tik 13 negyvėlių, kadangi dėl prisirinkusių nuodingų dujų, į olą negalima įeiti. Po eksplozijos iš olos išsiveržė liepsna, kuri pakilo iki 200 pėdų augstin. Kasyklos tos priguli Palos Coal Co.

NELAIMĖS ANT GELŽKELIŲ.

Springfield, O. Ant Ohio Electric gelžkelio susidaužė viena traukinio dalis. Prie to dvi ypatos tapo užmuštos, o septynios sunkiai sužeistos.

Hillard, Mo. Netoli nuo čia susimušė du bėgantį priešinąs puses gelžkelio traukiniai. Prie to vienas gelžkelio tarnas tapo užmuštas, vienas mirtinai sužeistas, sunkiai gi sužeistų yra 22 ypatos.

Clarksburg, W. Va. Ant Baltimore & Ohio gelžkelio netoli nuo čia susimušė du prekių traukiniai. Prie to fienas gelžkelio tarnas tapo užmuštas, o tris pavojingai aukulti.

Greenburg, Pa. Vienuose namuose atsitiko čia dinamito eksplozija, kurios du moksliškai darbininkai tapo užmušti, o du labai pavojingai sužeisti. Kas dinamito padėjo, nežinia.

Ottawa, Ont. Dirbtuvėse General Explosives Co. of Canada, netoli Hull, atsitiko baisi eksplozija, kurios 15 ypatų tapo užmuštos, o 50 sužeistos. Eksplozija išaino viską ant ploto 1½ mylios. Net mieste Ottawa, 4 mylios nuo eksplozijos vietos, namų langai išbyrėjo.

Macon, Ga. Vaziuojant gaisrą gesinti, explodavo viena garinės čirkšnės dūda. Prie to tris ugnagesiai tapo užmušti, o tris pavojingai sužeisti.

NEW YORK. 2 d. gegužio atliko čia i miesto rumą iš San Francisco 77 m. metų senelis Edward Poisson Western. Visą ke

lionę nuo vieno oceano iki kitam jis perėjo pėkščias i 77 dienas. New Yorko miesto majoras įdavė seneliui 400 dol., kuriuos sudėjo miesto gyventojai.

NESINAUDOJO IS SAVO TEISIŲ.

Šimet renkant miesto majorą Kansase ir Topeka ir moterys galėjo rinkimuose dalyvauti. Bet mažai jų naudojosi iš savo teisių: mieste Kansas iš 14051 balsavusių, moterų buvo tik 3798; Topekoj, iš 9125 balsavusių, moterų buvo tik 2577.

KRUVINOS MUSTYNĖS.

Pittsburg, Pa. Netoli Yokon, prie kasyklų Westmoreland Coal Co. pereitos nedėlios dieną buvo kruvinas susirėmimas tarp streikuojančių darbininkų ir ginkluotų kompanijos pasamdytų kasyklų sargų. Buvo vartojami revolvėriai ir karabinai. Vienas darbininkas tapo užmuštas, du mirtinai pašauti. Pašauti ir tris kasyklų sargai.

SUNUS NUSOVĖ GIRTUOKLĮ TĖVĄ.

Woodburn, Ga. 13 metų vaikas, Abner Brown, nušovė savo tėvą. Tėvas mat parėjęs girtas namon, pradėjo motną mušti; pagriebė ją už plaukų ir valkiojo budais persekiojama studentus, — tai vėl universitetuose prasideda riaušės. Kitaip ir būti negali.

NEMETIS ŽMOGŽUDYS NUZUDYTAS.

De Land, Fla. Čia likosi pakartas teismo mirtim pasmerktas 15 metų Irving Hammett, kuris užmušė 13 metų mergaitę, Clevis Fedder.

DĖL RIEBUMO GRAŽINA ATGAL.

New York. Ant pasazierinio garlaivio „George Washington“ į New Yorką atkako iš Vengrijos kas savo svainį Petras Wegman, bet atėivių užveizda nutarė jį grąžinti ir tai todėl, kas jis per storas, kad per daug riebus. Kas žin kokias priežastis gražinimui dar išmislys New Yorko atėivių užveizda?

TIK DU STIKLU ALAUS.

Washington, D. C. Čianykščiai alaus leidėjai pripažino darbininkams 8 val. darbo dieną, bet užtai leista darbininkams laike darbo gerti alaus ne daugiau kaip du stiklus.

VĖTROS.

Kansas Valstijoj 2 d. gegužio siautė vėtros, kurios labai daug nuostolių pridribo. Vėtra išgriovė suvisu turinti 400 gyventojų miestelį Plymouth. Mieste Kansas City nuo daugelio namų nuplėšė stogus.

NELAIMĖS ANT GELŽKELIŲ.

Springfield, O. Ant Ohio Electric gelžkelio susidaužė viena traukinio dalis. Prie to dvi ypatos tapo užmuštos, o septynios sunkiai sužeistos.

Hillard, Mo. Netoli nuo čia susimušė du bėgantį priešinąs puses gelžkelio traukiniai. Prie to vienas gelžkelio tarnas tapo užmuštas, vienas mirtinai sužeistas, sunkiai gi sužeistų yra 22 ypatos.

Clarksburg, W. Va. Ant Baltimore & Ohio gelžkelio netoli nuo čia susimušė du prekių traukiniai. Prie to fienas gelžkelio tarnas tapo užmuštas, o tris pavojingai aukulti.

Greenburg, Pa. Vienuose namuose atsitiko čia dinamito eksplozija, kurios du moksliškai darbininkai tapo užmušti, o du labai pavojingai sužeisti. Kas dinamito padėjo, nežinia.

Ottawa, Ont. Dirbtuvėse General Explosives Co. of Canada, netoli Hull, atsitiko baisi eksplozija, kurios 15 ypatų tapo užmuštos, o 50 sužeistos. Eksplozija išaino viską ant ploto 1½ mylios. Net mieste Ottawa, 4 mylios nuo eksplozijos vietos, namų langai išbyrėjo.

Macon, Ga. Vaziuojant gaisrą gesinti, explodavo viena garinės čirkšnės dūda. Prie to tris ugnagesiai tapo užmušti, o tris pavojingai sužeisti.

NEW YORK. 2 d. gegužio atliko čia i miesto rumą iš San Francisco 77 m. metų senelis Edward Poisson Western. Visą ke

GAISRAI.

Food City, Pa. Sudėgė dirbtuvės Pittsburg Plate Glass Co. Nuostoliūs gaisro padarytus skaito ant 1500000 dol. Minėtose dirbtuvėse dirbo 5000 darbininkų.

Norwood, Ont. 6 d. gegužio siautė čia gaisras, kuris pridribo nuostolių ant 150000 dol.

Canoterville, Ill. Netoli nuo čia sudėgė Douglosa namai. Ugnyje prazuvo patsai Douglas, jo moteris ir du vaikai dyvnučiai.

Baltimore, Md. Sudėgė čia mėbelių krautuvės Gumprecht & Benesch. Nuostoliūs gaisro padarytus skaito ant 250000 dol.

Kansas City, Mo. Sudėgė čia krautuvės Peet Bros Manufacturing Co. Nuostoliūs gaisro padarytus skaito ant pusės milijono doliarų.

IS DARBO LAUKO.

San Francisco, Cal. Darbai šiūm kartu eina čia negeriausiai, matyt darbininkų be darbo.

Chicago, Ill. Gelžkelių vagonų iškrovėjams likosi algos pakeltos ir tuom jie tapo užganėdinti. Todėl streiko nebus. Vagonų stumdytojai gaus 10% daugiau, o chekeriai ir klerkai 5 dol. mėnesįj daugiau.

Chicago, Ill. Vagonų iškrovėjai čianykščių gelžkelių pareikalavo pakėlimo algų ant 10%.

Chicago, Ill. Daugelyj duonkepių Chicagoj sustreikavo darbininkai, kadangi duonkepių savininkai nenori pripažinti unijos.

Chicago, Ill. Streiko vagonų iškrovėjų čianykščių gelžkelių gal ne bus, kadangi gelžkelių kompanijos padarė darbininkams gana žymius nusilenkimus.

Danville, Ill. Čia tarp streikuojančių darbininkų ir sugabntų streiklausių užgimė nesutikimai. Gynimui streiklausių atkako dvi kompanijos milicijos.

Boston, Mas. Nuo 30 d. berželio iki 25 d. liepos iš Waltham Watch Co. dirbtuvių paleis 3500 darbininkų, kadangi padirbtims laikrodžiams nėra pirkėjų.

Detroit, Mich. Konduktoriai ir motornai čianykščių gatvinių karų nutarė streikuoti, jeigu kompanija ne sutiks pavesti gimusius nesutikimus santaikos teismui.

Sedalia, Mo. Sustreikavo masinistai dirbanti varstotuose Missouri Pacific gelžkelio. Tai patį padarė masinistai dirbanti varstotuose Little Rock, Ark.

Providence, N. J. Budavonių kontraktoriai susitaikė su sustreikavusiais darbininkais ir dauguma darbininkų sutiko grįžti darban.

Buffalo, N. Y. 6000 konduktorių New York Central gelžkelio į rytus nuo Buffalo gaus ant 30% didesnes algas. Algos bus teigti pakeltos konduktoriams Delaware, Lackawanna & Western gelžkelio, teigti Delaware & Hudson gelžkelio.

Pereitą sanvaite Jungtiniuose Valščiuose buvo 191 nusibankrutėms, arba 3 daugiau negu už pereitą.

New York. Traukiasi čia duonkepių streikai, kurie jau ir Brooklyną apėmė.

Columbus, O. Streikuojanti tarmai Columbus Railway & Light Co. nutarė grįžti darban. Streikas užgimė už prašalintus nuo vietų keturis tarnus.

Youngstown, O. Pakeltos algos nuo 6–10% darbininkams Youngstown Sheet and Tube Works ir Republic Iron & Steel Co. dirbtuvių.

Washington, D. C. Darbo komisijai pranešta, jog darbininkai plieno dirbtuvių South Bethlehem gauna vien saugojančias nuo baidės mirties algas: už 12 valandų nakties darbo jie gauna tik po 12½c. už darbo valandą.

LIETUVIAI AMERIKOJ.

IS LEVISTON, ILL.

28 d. balandžio atsilankė čia kun. T. Zilinskas išlaikyti velykines. Laikė ir prakalbą. Kalbėjo apie tautą, tautiskus reikalus ir draugijų naudingumą. Tarp kitko pasakė: jog kiekvienas žmogus privalo savais reikalais rūpintis, teip lygiai ir tautos privalo savais reikalais rūpintis. Girdi mes visi turime motiną gimdytoją, bet visi turime vieną bendrą motiną, taigi Lietuvą, kurioj mes gimėme ir augome. Mes ją turime mylėti ir jos reikalais rūpintis, mylėti ją ne žodžiais, bet darbais ir pasielgimu. Kad mūsų bendrai motinai galėtume priderančiai tarnauti, turime šviestis. Apšvietą gi galima įgyti skaitant laikraščius ir lavinančias protą, taigi moksliškas knygas. Kiekvienas lietuvis privalo skaityti Lietuvos istoriją, tai žinos, kaip senovėj Lietuva buvo tvirta ir galinga, žinos, kaip per Lietuvos vaikų kaltę ji nupuolė. Žinos, kaip mūsų bočiai gynė savo tėvynę. Ragino skaityti geografiją, kad susipažinti su mūsų apgyventa žeme; reikia skaityti ir astronomiją, kad susipažinti su kitais dangiškais svetais, kuriuos mes matome kiekvieną vakarą ant dangaus skliauto. Turime skaityti ir higieną, kad žinotume, kaip gyventi, kad sveikais būti; tasyk ne reiks išleisti šimtus visokiems šundaktariams. Ragino susipažinti su raštais aiškinančiais darbininkų padėjimą ir reikalus, nes mūsų tauta susideda vien iš darbininkų. Kada viską gerai suprasime, su viso pasaulio darbininkais pastatysime savo reikalavimus ir, jie turės būti išpildyti ir dabartinis surėdymas bus perkeistas.

Toliau kalbėjo apie draugijas. Sakė, jog draugijon, kokia ji nebutų, įeigu tik jos mieriai geri, mes privalome rasytiesi, vis tiek, ar ji būtų tautiška, ar bažnytinė; kas nepriegyti nei į jokią draugiją, tas esąs nevertas žmogaus vardo. Girdi, apšvieta mus išgelbės ir su jos pagalba mes pavyssime kitas, mus pralenkusias tautas. Mes svaiginantiems gėrimams kas metai išleidžiame milijonus doliarų; jei atidėsimė nors dalį tų pinigų knygomis ir jei jas skaitysime visi, mūsų tauta greitai pakils, kaip pakilo ir kitos tautos. Seniau, girdi, buvo verti papėkimo ir kunigai, nes bažnyčios, vietoj garbinti Devą, buvo įnagias lenkinimo lietuvių. Dabar, girdi, jau vis daugiau atsiranda kunigų, kurie dirba lietuvių vėstė labui.

Vakaras pasibaigė dainomis. Merginos ypač dainavo blogai. Aukų surinkta 10 dol. tik nežinia kokiame mieriu. V. Petronis.

IS SPRINGFIELD, ILL.

1 d. gegužio, 29 kuopa L. S. S. parengė čia prakalbą paminėjimui darbininkų šventės. Kalbėtojai buvo: F. Klembauskas, J. Guogas, K. Airasunas ir keletas kitų, kurių vardų ne atmenu. Visi kalbėtojai savo kalbose išrodinėjo, kaip darbininkai yra išnaudojami. Aiškino i d. gegužio šventės prasmę, nuo kada darbininkai pradėjo švesti, kaip tą dieną viso pasaulio darbininkai apvaikščioja. Aiškino ir moterų padėjimą ir skriaudas, kokias jos kenčia.

Žmonių susirinko apie 70, ar gal daugiau, moterų buvo tik

ti (ne visada tas galima, nes liga ne visada laukia parankaus laiko. Red.). Jeigu jau pats negalėjo pribūti, tai savo vietoj galėjo kita atsistoti. Juk Bostone netruksta kalbėtojų. K. P.

IS SO. BOSTON, MAS.

1 d. gegužio, 2 val. po pietų, Dahlgren Halley buvo prakalbos, parengtos Lietuvių Ukės draugijos; tuom buvo apvaikščiota 1 d. gegužio šventė. Publikos prisirinko pilna svetainė, apie 500 žmonių. Nors kalbėtojai buvo yvairių pažiūrų ir tulų kalbų klausyti nelabai norėjosi, bet publika užsilakė ramiai. Vedėju buvo minėtos draugijos pirmininkas P. Stanis. L. Griktas savo kalboje stengėsi išaiškinti prasmę 1 d. gegužio, iš kur, ir kada prasidėjo, bet kadangi pats niazių kėlė apie tai žinojo, tai ir išaiškinti negalėjo, tankiai pats sau prietaravo. Pavėzdamas jis sakė: „Draugai ir draugės, mums reikia mokslo, apšvietos, susipratimo, kad nuverst šitą biurų surėdymą, kurį palaiko republikonai; demokratai ir socialistai“. Jis pats neva socialistas, o liepia griauti socialistišką tvarką, kurios da niekur nėra, lygiai su republikonais. Antras buvo išauktas D. L. K. Vytuto draugijos pirmininkas, A. Latvinskis, kuris, kaip nekviestas, kėlė žodžius prataręs, atsiprašė, jog neprisirengęs. Deklamavo Klemaraučiūtė. Paskui kalbėjo „Keleivio“ išleistoja J. Geguzis apie 1 d. gegužio šventę. Potam deklamavo 3 deklamacijas J. Blazis; jis netik deklamaciją mokojo gerai iš atminties, bet ir judėjimą gerai nudavė, „Keleivio“ redaktorius S. Michelsonas savo kalbą pradėjo Markso žodžiais: „darbininkai visų šalių vienykite! Jūs nieko neturite pavienietis kaip tik retėjus“. Ilgoj ir rimtoj savo kalboj jis išaiškino daug svarbių dalykų. Rodė publika tuo užhyponizuota, užviespatavo tokia tyla, kad ir tyčiausias žodis buvo girdėt. Kada kalbėtojas užbaigė savo kalbą, nuliupo nuo estrados, tai publika nepasigėdino dėl jo plovimais, bet šaukė antrą kartą kalbėt, bet turbūt kalbėtojas per daug pavargęs, nes daugiau nekėlė. Paskui Birutės Kanklių choras padainavo „Marsalietę“. Jaunų tėvų nainių dainą, ir vieną tautišką dainelę. Publika buvo labai užgandinta ir po kiekvienai dainai ilgai plojo dėlnais.

Paskutinis kalbėjo daktaras P. Matulaitis. Kalbėjo neilgai, bet rimtai ir užimančiai. Visų kalbėtojų tema buvo darbininkų ir lietuviškas klausimas, blogas surėdymas visos draugijos, ir sunkus padėjimas lietuvių. Besibaigiant prakalbos, buvo renkama smulkios auksos uždengimo lėšų, bet kiek surinkta, nebuvo apreiškta.

Nors jau pėvelu, bet kad niekas nepranešė laikraščiams, tai aš paminėjau nors keliais žodžiais, kad 16 pėvelo mėnesio tapo atlošta tragedija „Mindaugis“. Lošė teatrališka kuopa „Zaibas“.

Atlošė taip gerai, kaip nei nesitėkėta, nors Zaibas ir pirma atlošdavo gerai; ypatingai 2 svarbiausias roles — Mindaugio — Bagocius, o kryžėvių pasuntinio — S. Bakanaušis, atliko kaip tikri artistai. Publikos buvo mažiau kaip perstantant „Kauno pilies išgrovima“, bet visgi gryno pelno liko keliasdešimt dol. Publika užsilakė ramiai ir labai buvo užgandinta. J. P. Raulinaitis.

IS GRAND RAPIDS, MICH.

Kiekvienas lietuvis jaučia nesmagumą, jeigu jo vientautis ka negero padaro, už blogus darbus kelių, jis turi raudonuoti prieš svetintautius. Štai Grand Rapids angliškose laikraščiuose nuolat galima rasti aprašymai peštynių, atsikankinčių lietuvių tarpe, o tie aprašymai pažemina mus visus, o tokių negražių atsitikimų buvo net per daug.

10 dieną balandžio, besimokiant ir lavinant protą smulkę lietuviams vienas iš teip besilavinančių pramušė kitam galvą, turbūt, manydamas, kad per skylę iš lauko daugiau į galvą proto galės įdėti. Kiek laiko po tam, išėjo iš vestuvių, tulį linksmi veselninkai, nuėjė ant gatvės, pradėjo peiliais badytis. Trijs sturestavo ir už toki gražų darbą turėjo užmokėti \$27.50.

Dar gražiau atsižymėjo 1 d. gegužio, kada socialistai dalino toli bažnyčios savo plakatus. Kunigas, išėjęs iš bažnyčios, pradėjo barti socialistus, kad jie nuo jo ne išmėdė leidimo plakatus dalyti. Socialistai atkrito, kad nebuvo reikalo leidimo melsti. Nuo to prasidėjo kova žodžiais, bet prisirinkus daugiau uolių bažnyčios teisių apginėjų, pradėjo mus socialistus kuopa kas galėjo: metė pagaliai, dumbliu, grumtais. Žinoma, socialistams nebėliko nieko daugiau, kaip prasišalinti nuo teip nemandagių tautiečių. Daro tai tamsiausiai tie, kurie savę vadina doros ir meilės artimo užtėrėjais ir apginėjais Christaus mokslo. Jonas Danta.

IS TORONTO, ONT.

Darbai šiom kartu čia eina gerai; ir iš kitur pribuvusiam galima darbas gauti. Algos irgi nevaiš mazos: nuo \$1.50—2.00.

Lietuvių gyvena čia diktas burelis. Yra čia dvi draugijos: Sv. Juozapo ir S. L. A. kuopa, bet abidvi narių turi tik po keletą ir tie pats atšalę, nenoroms lankosi į susirinkimus. 30 d. balandžio Sv. Juozapo draugija turėjo balių su šokiais. Iš pradžių viskas gerai ėjo, bet kada išgertas alus pradėjo veikti, kilo nesutikimai, 12 val. nakties reikėjo svetainę uždaryti, nes tik iki tam laikui svetainė buvo duota. Pamatę salės gospodieriai ateinant su raktais, uždarė barą ir čia susirinkę sustumdė. Trijs vyrai turėjo susirinkusius mėti nuo trepų laukan. J. Kuceras.

IS EXPORT, PA.

18 dieną balandžio išėjo ant streiko 1360 angliakasių darbininkų, dirbančių Exporte, Pa., minkintų anglių kasyklose Westmoreland Coal Co. Darbininkai reikalauja, kad Westmoreland Coal Co. pripažintų uniją U. M. W. of America. Kompanija, prispaudus, angliakasių vargina per 20 metų, nenorėdama nieko gero darbininkams suteikti, bet atsiboda darbininkams toki sunkų jungą nešti, dėlto kiekvienas mainieris apleidodo darbą kasyklose ir pasidėjo patol negrįžt prie darbo, kol Westmoreland Coal Co. nepripažins unijos ir 8 valandų darbo dieną.

Pranešam visiems apie tai, kad nieks nevaziuotų į Export, Pa. už streiklaunį. Mainieris.

IS PITTSBURGH, PA.

Nr. 16 „Lietuvos“ tirop korespondencija iš musų miesto, kurioj buvo aprašyta, jog už nenorėjimą pirkti alaus, vienas lietuvis buvo baisyti sumuštas. Sumiti tapo broliai Skiciai. 29 d. balandžio Wilkesbarrių teisme pasibaigė jų byla. Teismas rado kaltu tik vieną Miką Skicių. Nuteistas jis viešiemis metams kalėjimui. Jo broliai rasti nekaltai ir iš kalėjimo paleisti. Per tuos metus jis galės sau apsvastyti savo darbo biurumą, bet to darbo pasekmę jau nesugrąžis. Nepriprigulintis.

IS WHITSETT, PA.

Anglių kasyklose pradėjo jau dirbti, darbininkai 2 d. gegužio su darbdaviais susitaikė. Dabar čia ne sunku darbas gauti ir iš kitur atkavusiam. I dvi savaiti galima uždirbti \$35—40.

Lietuvių yra čia 3 vedusių seimynos, o 4 pavieni. Pirmaius buvo daugiau, bet užgimus streiku, išvažinėjo kitur darbo jėgą. Antanas Babušis.

IS ST. MICHAEL, PA.

Tegul nieks nevažiuoja į Maryland Coal Co. Colman Shaft, nes čia streikas. Kompanija nori uniją sudraskyti ir algas numušė vietoj pakelti. I Lietuvius čia yra mažai — tik 3 seimynos ir tiek jau pavieni. Jonas Michnevičia.

NUO „AUSROS“ DRAUGIJOS.

leigos 1910. Nuo pereitų metų liko izde \$830.85

22.II.10, Jasiukaitis čekiai sugrąžinti 49.18

25.II.10, D. J. D. L. K. Gedimino (p. A. Kalvaitis) Seattle, Wash. 10.00

24.IV.10, Jurgis Kazakevičius iš Pittston, Pa. 3.00

19.III.10, Laikė vakarienės laikraštinių suvažiavimo (amžinajai stipendijai) 16.00

4.V.10, Auka S. L. A. 219 kuopos, Roslyn, Wash. (p. V. S. Jokubyną) 7.00

Išlaidos. Sausio 25, J. Fr. 25.00 Sausio 25, V. B. 50.00 Sausio 25, Fr. V. M. 25.00 Sausio 25, Fr. M. 50.00 Sausio 25, K. Jasiukaitis 25.00 Lėšų 1.00 Gegužio 2, J. Fr. 50.00 Lėšų 1.00

Todėl tuomi sykiu lieka izde \$639.00

*) Pastarus \$100 pasigūnau teliuans negu buvo liepta komiteto per savo neapsižiūrėjimą. Ant nelaimės, laiką nešiojau kiseniujė ilgiuans negu reikėjo. Tikiu, kad man atleis moksleiviai (ko bent prašiau per laikus). J. Sliupas, izdininkas.

NORINTIEMS MOKYTI.

Pranešu, kad naujas bertainys Valparaiso Universitete prasidės gegužio mėnesij. Geriau būtų pribūti čia kelioms dienoms pirmo naujo bertainio pradžios, idant daisizinti apie mokslo skyrius ir apie tai, kokią kam lekcijas geriausia būtų paimti.

Merginos ir vaikai, prie šviestos! Moksas — galybė.

Tie, kurie norėtų platesnių žinių apie šią mokslovietę, tesikreipia į Lietuvių Knygną, 751 Cyrus st., Valparaiso, Indiana. M. Bludzius.

I KĄ PAVIRTO!

Keli mėnesiai atgal, iš žingeidumo ką pasakys mokyti (aš ir kreipiausi prie mokyto, o ne prie barties monekančių) vyrai, pakėliau klausimą, dėl ko socialistai nekuri niekina tautystę? Nors pats esmu socialistišką pažvalgy, bet savo žmonių, iš kurių pats esmu kilęs, ne niekinu, ir prigimtą kalbą godoju ir statau ją pirm kity, kurias moku ne prašiau prigimtosios ir jokiū būdu negalėju supasti kodėl žodis tauta musų socialistų laikomas žemiau kritikos. Aš maniau, kad ištikro musų mokslo vyrai tą klausimą mažiau žinantais išaiškins. Bet veltui to laukiau; sulaukiau ypatingus užspuldinėjimus ir besikolijojimus, klausimas: „Kodėl socialistai niekina tautystę“ — pa-virto į klausimą — kuris iš besikolijojančių: J. P. Raulinaitis, ir Kazių Juozas, turi daugiau smegenų.

Vyrūčiai! Ką mums rupi jusų smegenys! Mes ne laukėme nuo jusų, kad jus trintumėte savo galvas, kad laukėme, kad jus, manydami pats bent, už mus daugiau zinaičiais tuos dalykus musus išaiškint, bet jei negalite dalyko išaiškinti, tai visai laikraščio skilčių neterskite asabiškai besikolijojimais, neverskite laikraščio į purvyną, su kurių pagalba, kaip su samčiais pūvais drapstotės vienii kitus. Neterskite laikraščio nuo gindais. Pakels balsą toki žmonės, kurie dalyką žino ir paaiškina žmonėms ta, ko mes reikalaujame; per jusų gincus, brolyčiai, ir mokyti žmones turi tylieti, nes nenori reikaly su tokiais žmonėmis turėti, kurie, nežiurdami teisiybės, ar etikos vien melu moka drabstyti. Gana, vyrūčiai, tuščių gincų, nes skaitytojai ir teip to gerio net per daug kuri visur. Namie gincai, žmonės pasigėdė, daro triukšmus namuose, musų moteris; vis neramumas, prie darbo bosai užpakaly stovi vis su surauktomis kaktomis, žmogus, radęs ramėsnę valandėlę, paima laikraštį ir rankas ir mato, kad ir ten žmonės ramasi plaukus nuo plikų galvėlių!... Ištikro, nejaugi svetaitis teip yra pagėdęs, kad jau žmogus niekur negalės rasti sau ramią vietelę ar valandėlę!

Vyrūčiai! Jeigu mokate parašyti tai parašykite mums žingeidžių straipsnelius, iš kurių mes galėtume šio to pasimokyti, ar nors žmoniškumo ir mandagumo išmokyti, bet ne sėkė tokią sėklą, kurią

valyti patys nenorėtumėte. Gyvename žotame šimtmetyje; civilizacijos ir mokslo šimtmetyje, kuriame svetias jau žėpį toli nužengė ir vis žengia pirmyn ir pirmyn, taigi, vyrūčiai, inekelkite po musų laikraščius peštynių, nes laikai jų seniai praėjo. St. Miluchkas

DELEI P. LAUKIO IR KITŲ KALBAZINYSTĖS NURODYMAI.

Pracituose dviejuose „Lietuvos“ numeruose tilpo pono Laukio straipsniai kaslink lietuvių kalbos taisyms. Rasi kiek jo nurodymuose ir teisybės yra, bet čia verstinia nurodyti nekurius jo mokiniuose klaidas.

Pirmiausiai, kas link tos įsigarduotos galunės „ybės“. Pas P. Laukį kuone didesnė daiktvardžių dalis baigiasi su „ybė“, net žodžiai visavietiniai, vienai vartojami, kaip: sovinizmas, fanatizmas, etc., pas jį vartojasi — „sovinybė“, „fanatybė“ ir tt. Tikri dyvai, kuom „izmas“ gali būti biauressniu už „ybę“? Žodžiai: reforma, cinizmas, hygiiena, etc., sulyg jo, vartojasi: „reformybė“, „cinybė“, „sveikatybė“ ir tt. Iš tikro neteko niekur patėmyti tie „ybų“, kiek jį priekalės P. Laukis. Ar kur reikia, ar kur nereikia, vis „ybė“. Lygina, kaip P. Sutkui „jojo“: kaip įsigardus, tai ar kur reikia ar ne reikia visur de-dama „jojo“ arba „josios“. Kaip „ybė“, teip, ir „jojo“, kur jos reikalingos, ten pats kalbės skambėjimas jį reikalauja. Pagiriū kalbos gražumą Dr. Kudirkos, p. Serno, p. Lallo, teipgi Janonio: nuo jų galima imti gerus pavyzdžius. Jų kalba sanlydi, trumpai ir aiškiai vartojama, be išsargy galinių, kur reikia ar nereikia, — tamie ir gražumas. Jeigu jie vartoja naujus žodžius, tai jie esti harmoniški, gražiai skambanti ir malonūs ausiai. Pas šiuos rašytojus nerasiame tokių žodžių kaip „nusijautojimai“, „nusisuihtimai“, kur nežinia ką iš jų galima išvesti — jaučius ar siuntinius.

Anglai turi turtingą kalbą, bet ar daug jų žodžių yra tikrai angliškais? Didesnė dalis žodžių yra sumiti iš kitų kalbų — lotyniškos, graikškos, francužiškos, vokieškos ir kelių kity. Tačiau jie yra per daug kulturiški, kad neapkeisti visų svetimų žodžių, kuriuos jie senovėje pasisavino, ir dabar, be jokio reikalo, kraipyti juos į „angliškus“. Teippat ir šur lietuviškai; nors dabar lietuviškus žodžius keisime, tą patį kas metas ant kokio kito, tai musų kalba bus tikru jovalu.

Dabartiniame padėjime, klausimas lietuviškos raišybos yra visai paiku. Reikia stebėtišis ypač iš to, jog tas pats žodis, kur buvo du syk priimtu ir apie du syk atmetu, dabar tampa vėl priimamu, o gal už metų vėl bus atmetu. Kuoniet visų buvo vartojama „mes“, „vienija“, „terp“, tada P. Laukis ir kiti neatbutinai gryn vartojimą „mes“, „vienija“, „terp“, bet kaip veik tapo priimti jų gimini žodžiai, teip veik jie dabar vartoja pirmiaus jų niekin kitus. Kuo toki besimėtyma galima išaiškinti, sunku pasakyti, jei su samčiais pūvais drapstotės vienii kitus. Neterskite laikraščio nuo gindais. Pakels balsą toki žmonės, kurie dalyką žino ir paaiškina žmonėms ta, ko mes reikalaujame; per jusų gincus, brolyčiai, ir mokyti žmones turi tylieti, nes nenori reikaly su tokiais žmonėmis turėti, kurie, nežiurdami teisiybės, ar etikos vien melu moka drabstyti. Gana, vyrūčiai, tuščių gincų, nes skaitytojai ir teip to gerio net per daug kuri visur. Namie gincai, žmonės pasigėdė, daro triukšmus namuose, musų moteris; vis neramumas, prie darbo bosai užpakaly stovi vis su surauktomis kaktomis, žmogus, radęs ramėsnę valandėlę, paima laikraštį ir rankas ir mato, kad ir ten žmonės ramasi plaukus nuo plikų galvėlių!... Ištikro, nejaugi svetaitis teip yra pagėdęs, kad jau žmogus niekur negalės rasti sau ramią vietelę ar valandėlę!

Reikia pastebėti dar nekuriuos, dabar pamėgtus, žodžius. Medžiaga*) — kodėl šis žodis

*) Žodį medžiaga vartoja žemaičiai. Kol „Varpas“ buvo kalbos nurodytoju, kadangi jame san-

„grazėnis“ už žodį medega? Ar gi lietuviams mėgasi turėti savo kalboje juo daugiau svirkščiančių, šurkščiančių ir biržiančių silabų? Ar gi ne malonesni žodžiai ir ar ne malonesnė kalba, kurioje kuoniausiai yra biržimų, gergėdimų ir yvairių dužgimų? Juk silaba „dzia“ yra tiesiok priklis ausims. Tokiu būdu ir tokius žodžius kaip „vuodega“ ir „uodega“ reikėtų vartoti „nuodžiaga“, „uodžiaga“.

Narys. Sis žodis šiuo kart yra labai mėgiamu, mat, sulyg dabartinės nuomonės, žodis „naryti“ gali atstovėti žodį „sunaryti“ arba „narys“ yra tuo patim ka ir „sunarys“ (sunaris) arba „suaris“. Na jeigu suarij perkrikstyti ant „nario“, tai kodėl palikti: sąjungą, sąmontę, sąskaitą, sąrašą, sąlygą, sąžinę, etc., neperkeitus į: jungą, mongę, skaitą, rašą, lygą (arba litę), žinę ir tt.?

Viešpatija; Karalija. Siuodu žodžiu vartoja daugiausiai P. Laukis vieton vartojamų „viešpatystė“ ir „karalystė“. Gal but tas paretas ant šalies vadinių, kaip: Zemaitija, Vokietija ir tt., bet tada kam Valstiją perdirbti į Valstybę? Jeigu ir teip būtų, tai visgi, sulyg prasmų, yra tinkamesniais žodžiais „viešpatystė“, „karalystė“, nes „viešpatija“, „karalija“ ištikro i e šalį gali reikšti, bet karalių gentę, arba pačius karalius, imant visus drauge; sulyginkime: žmonija, vaikija, vilkija, etc. Nors ir žodžius „karalystė“, „viešpatystė“ galima būtų sulyg prasmės nesudikinti imant: „žmogystė“, „vaikystė“ —

dus, tą patį reikia pasakyti apie mokslišką terminologiją, kurios mes neturime, kiekvienas rašantis įveda savąją, o vėl kitas paniekina jau visiemis suprantamą, o įveda vėl naują. Teip darant, negalima pastovios terminologijos įvesti.

Galima būtų dar daug tokių klaidų nurodyti, bet tuosyk užteks ir tiek. Vienokas.

Dabar, kaslink žodžio nei. Musų kalboje šis žodis apsirošia, sulyg tarnių, trejųpat — nei, nei. Visi trys jie turi vienokį reiškimą, ar Dievas, Dievas (dieu — moteriška — Dievė) ir Dėvas; „niekas“, reiškia „ne kas“ arba „nei kas“; nėra — ne ra (ne yra); „tiesa“ (įstatymas) — teisa (teisė) ir tt. Todėl visviena, kaip tas žodis vartosis, bet jis syk priimtas vartoti nē ar nei ar nie turi vienaip ir vartotis, antraip mes nesužadysime. Musų raišyboje pirmiausiai buvo vartojama nei; vėliaus pasirodė tas netinkančius, perkeitė ant nē; gerai, vartokime nē. Bet neuzilgo, brūkšt, jau nē negeras, vėl pasiimta nei; gerai, dabar vartosime nei; tik klausimas — kaip ilgai? — turbūt tol, iki kuriam „kalbažiniui“ tas nenusibos. Tas paprasta.

Tas pats ir su žodžiu mes. Dzukai jį ištaria „mes“, kas išrodo, jog kuris nors nori „mesti“, o žemaičiai ištaria mes (mens). Išsyk vartota „mes“, bet kadangi tas reikšia paėjimą nuo žodžio „mesti“, tai vėliaus perkeista ant „mes“. Dabar gi „mes“ nusibodo ir vėl paimta „mes“. Gerai, galime „mesti“, bet tik ar ilgai?

Motery. Šis žodis vieni vartoja „moteriu“, kiti „moterų“. Tačiau visas daiktvardžių minkstant galunes galima keisti tik paliekant minkstumą: moterys, debesy, akmenys, asmenys — moterų, debesių, akmenų, tada darbininkai buvo suvalkiečiai, jie raštuose įvedė suvalkiečių dialektą. Ir kalbos grynumo dabotais Jablonskis buvo teipgi suvalkiečiai. Tokiu būdu suvalkiečių tarmė, per besidarbasimus iš Suvalkių gubernijos lietuvių raštinkų „Varpo“ godynė, kaip tai buvo ir kitur, tapo literatiška lietuviška tarme. Prisdėjus žemaičiams raštinkams, jie nenorėjo apsilieiti, ant galo gal nenorėjo gerai susipažinti su vartojama jau raštuose suvalkiečių tarme, pradėjo taikyti tarmes teip, kad nei vienos nuskriausti. Per tai ir išėjo mišinių, nuo kurio mes negreitai dar atsikratysime. Kitur tarmės tik žodny naujais žodžiais papildė, bet literatiška tarmė liko. Pas mus daroma kitaip — taikome tarmes ir tai norime, kad tarmių mišinys umai būtų priimti. Ir dagi pasukū rugojame, kad maskoliškąjį valdžia natikrina, kad lietuviškos literatiškos kalbos nėra. Red.

daiktus turime vadinti: moterai, debesai, akmenai ir tt., kaip vyriškos lyties. Dar keli žodžiai apie svetimus vardus. Europos lietuviški laikraščiai ir vietų vardus bando rašyti teip kaip jie neva išsitaria, teip daro ir su svetimais žmonių vardais: „Viltis“ net Stolypiną perkeitė į Stoliupiną. Teip daro tik laukiniai. Iš-tarmė čia ne svarbi, nes ne visus svetimus vardus galima gerai teip parašyti, kaip jie išsitaria. Pati „Viltis“ dar vokiškus ir iš dalies prancužiškus vardus panašiai, kaip jie išsitaria parašo, bet angliškus kartais teip parašo, kad nežinia ką turi reikšti. Anglijonai nei vieno svetimo vardo tikrai gerai ne išsitaria, bet užtai jie juos rašo teisingai. Teip daro teipgi vokiečiai, prancužai ir visos civilizotos tautos vartojančios lotyniškas literas; maskoliai, nors nevarioja lotyniškų literų, bet kad svetimus vardus galima būtų suprasti, kabėse rašo lotyniškoms literoms, kaip tas vadas rašosi, taigi tuom jau parodo, kad ant ištamės remties negalima. Terptaukuose geografų kongresuose susivaziavusių, žinoma ne musų filologų, sutarta vietų vardus rašyti teip kaip juos rašo anglionai, nes Anglija, turėdama didžiausius žemės plotus po savo globa, daugiausiai ir vietų vardų turi. Jeigu ir mes teip darysime, tai bent pamatę kokios vietos parašytą vardą, žinosime, ką tas turi reikšti, nes dabar ištikro kartais negalima žinoti.

Kas pasakytą apie svetimus vardus, tą patį reikia pasakyti apie mokslišką terminologiją, kurios mes neturime, kiekvienas rašantis įveda savąją, o vėl kitas paniekina jau visiemis suprantamą, o įveda vėl naują. Teip darant, negalima pastovios terminologijos įvesti.

Galima būtų dar daug tokių klaidų nurodyti, bet tuosyk užteks ir tiek. Vienokas.

Tėvynės Myletojų Dr-stės Reikalai

Visus raštus Tėv. Myletojų Dr-stės Reikalais, kuopos ir pavienios ypatos malonesnė suat Dr-los Lit. Kom. nariu ir redaktoriu. J. LAUKIS, 601 Brick st., Valparaiso, Ind.

ISTATAI TĖVYNĖS MYLĖTOJŲ DRAUGIJOS. Skirsnys IX. Narių pridermės ir teisės.

1. Kiekvienas narys pačiu savo T. M. D. Draugijon įstojimu, apsimta teisingai pildyti jos įstatymus ir seimų nutarimus.

2. Kiekvienas T. M. D. narys moka per metus draugijos izdan šiteip:

1. Amerikoje — 60 centų.

2. Didžiojoje Lietuvoje — 1 rub.

3. Prusų Lietuvoje — 2 marki.

4. Kitose viespatybėse sumą, lygią vertėje 1 rub.

3. Nariai teipgi moka kuopos reikalams pagal savo kuopos nusprendimą.

4. Kiekvieno nario pridermė yra rupintis draugijos gerove ir jos padidinimu; saugoti ir ginti draugijos reikalus ir jos garbę.

5. Visi gerai stovį draugijos nariai turi lygias teises; turi tiesą balsuoti draugijos reikaluose; gali būti renkama pagal savo kvalifikaciją (tinkamybę) į įvairius draugijos ar kuopos urdus.

6. Visi pilni T. M. D. nariai gauna dovana T. M. D. knygas, išleistas tais metais, už kuriuos metinė mokeskis yra mokėmas; pirmensius T. M. D. išleidimus turi tiesą gauti puse kainos.

Skirsnys X. Pagarbos nariai.

1. Be paprastų narių yra dar pagarbos nariai. Pagarbos nariai gali būti tik asmenys, užstarnavusieji draugioj dideliais nuopneais.

2. Pagarbos nario vardas gali būti suteiktas tik pagal tam tikrą T. M. D. Seimo nusprendimą.

3. Sios rūšies nariai yra paliausuoti nuo visokių priverstinių mokesčių, bet gauna T. M. D. išleistus raštus lygiai su kitais nariais. Jie turi tik patariamąjį balsą draugijos reikaluose, jeigu be pagarbos vardo nenėsoja vardo veikiamoj nario.

Skirsnys XI. Kuopos.

1. Tulas skaitlius norinčių įstoti T. M. D. Draugijon gali sutverti

T. M. D. kuopą. Kuopa negal susidėti iš mažiau kaip 5 narių.

2. Tose vietose, kur jau yra senesnė T. M. D. kuopa, nauja gali susitverti tik iš nemazių, kaip 15 narių.

3. Kuopos, atskirumui jų viena nuo kitos, yra paženkinamos paeiliniiais numeriais pagal jų susitvertimą. Kuopų susirinkimai gali atsibūti teip tankiai, kaip kuopa matys tą reikalingu, vienok geistina, kad kuopos būtina laikyti nors po vieną susirinkimą kas bentanis.

5. Kuopa turi tiesą balsuoti visuose draugijos reikaluose ir gali dalyvauti T. M. D. seime per savo įgaliotinį, arba nusiųsti seimui savo nutarimus apie įvairius draugijos reikalus.

6. Kuopos reikalais rūpinasi kuopos vyriausybė, susidedanti iš: pirmsėdžio, jo pagalbininko, raštinko ir izdininko (pagal reikala prirenkami izdo globejiai, maršalkos, knygius ir kiti). Visi yra renkami vieniems metams iš gerai stovinčių kuopos narių.

Pridermės kuopos vyriausybės. Pirmsėdis.

7. Prižiuri visus kuopos reikalus ir veda kuopos susirinkimus; užlaiko po savo globa kuopos čarterį. Jam negalint savo pridermių pildyti dėl kokių nors priežasčių, jo vietą užima jo pagalbininkas. Raštinkas.

8. Veda protokolų knygą ir atlieka visą kuopos korespondenciją (susirašinėjimą); prižiuri, kad izdininkas laiku išsiųstų kuopos mokeskis Centro izdan; pristato Centro sekretoriui surašą visų pilnių kuopoje narių; izduoda raportą (pranešimą) Centro valdybai apie savo kuopos stovį; išdalina kuopos nariams T. M. D. knygas.

Izdininkas.

9. Laiko savo globoje kuopos izdą; savo laiku išsiunčia Centro izdan prigulincias nuo kuopos mokeskis. Pagal kuopos reikalavimą jis užsistato tinkamą paranką (kauciją).

10. Naujai susitvertusi kuopa skaitosis teisota T. M. D. kuopa tik nuo to laiko, kada jai yra išduotas T. M. D. čarteris.

Kaip yra tvarymas naujos kuopos. Atsiradus nemažiam 5 esmenimis, kurie nori pastoti T. M. D. nariais, iš jų galima sutverti naują T. M. D. kuopą. Visi norintieji sutverti naują kuopą, arba abelai naujais prisirašantieji, turi būti apspazinę su T. M. D. mieriiais ir įstatais. Pirmu žingsniu, tveiriant naują kuopą, yra išrinkimas iš tarpo savę kuopos vyriausybės, susidedančios iš asmenų, kaip pasakytą skirsnij IX, 5. Tą padarius, naujai išrinktas izdininkas surenka nuo visų narių jų metinę mokeskį, o kuopos raštinkas surašo vardais ir pavardėmis naujus narius, paženklindamas kiek kuris iš jų užsimokėjęs. Paprastai pirmo kas nors pasitūpina gauti nuo Centro raštinko tam tikrą aplikaciją gavimui kuopos čarterio. Sita aplikacija turi būti išpildyta kuopos susirinkime ir pasistata Centro raštinkui kartu su surašu visų naujų narių ir su jų metinėmis mokesčiais, teipogi tur būti pridėti antrašai visų kuopos viršininkų. Pinigai geriausia sių

BR. VARGŠAS

ŽMONĖS

Drama 3-se Dalyse.

ka, antroji pinigų). Ką jisai čia kalba... Aš... liepsiu... Ona... jis... aš... (Padeda galvą ant stalo. Iš rankų iškrinta bonka ir pinigai ant žemės. Ona teberauda).

(Uzdanga, palengva, leidžiasi).

ANTRA DALIS.

Tubanskio kambarys. Viskas turingai.

I-ma VEIKMĖ.

TUBANSKIS. (Vienas). Neatbutinai nori išeiti. Visgi gaila; daili mergiukė. Bet kur ji eis ir ką išėjusi veiks? Kaip tą juodplaukį pritraukti? Hm... Padarysiu kaip ir su kitom, tik blogai, kad jų tėvai ne tokie kaip Vargulis. Su tokiais seniais begigu, mostelėjai pirštu, parodai degtinę ir kelis skambučius ir jau gatava; be jokių moralų sūtinke. (Ieina Borodko).

II-ra VEIKMĖ.

Tubanskis ir Borodko.

BORODKO. (Sveikinasi). Sveikas! TUBANSKIS. Sveikas, sveikas! BORODKO. Ko-gi sėdi vienas, lyg musė smetonoj? E, laimingas tu žmogus... Kur tavo... e, užmirštu vardą... TUBANSKIS. Ona? BORODKO. Ona, Onutė, Onelė... (Nusijuokia). Ha... ha... Daili mergiuka... TUBANSKIS. (Linksmi). Jau ketina streikuoti, sako atbodo... BORODKO. Susirasi naują... O ką pati ras? TUBANSKIS. Kaipgi... Dar metus pas tėvus žada viešėti. BORODKO. Sakau, dangiškias tau gyvenimas. (Greit ieina Petrof).

III-čia VEIKMĖ.

Tie patys ir Petrof.

TUBANSKIS. Kur teip skubi užduos? PETROF. (Sveikinasi su Borodko). Ir tu čia? Aš skubiu su gera naujiena. BORODKO. Kas-gi teip? PETROF. Šiandien atvažiuo Purnis ir, ant kiek sužinojau, turi su savim arti trijų tūkstančių. Tuojau žadėjo būti kiubie. Galėsim jį biskį aplengvinti. Tu padėsi kortas, aš perplėsiu ir, gatava. BORODKO. Ir visiems lygiai. TUBANSKIS. Neatbutinai. PETROF. Taigi paskubėkim, kad kiti neužimtų vietų. BORODKO. Einame. TUBANSKIS. (Rengiasi). Tikiuosi, jog partija baigsis į mūsų naudą. PETROF. (Išidami). Kitaip neapsimokėtu eiti po tą Purnį pasiūkti... (Visi juokdamiesi išeina).

IV-ta VEIKMĖ.

ONA. (Viena, ieina iš šoninio kambario nusiminusi, pūkiuose rūboose). Ne, ilgiau aš čia nebebusiu. Čia kaž-koks urvas kur susirenka tamsios ypatos... Jau pusę metų laukiame vestuvių, bet tur būt jų nesulauksiu. Aš jami buvau reikalinga... O, Petrai, šventi tavo žodžiai!... (Iš lengvo ieina Vargulis).

V-ta VEIKMĖ.

Ona ir Vargulis.

VARGULIS. (Apsisvalgo). Tu viena? Niekur neduoda kambario; ant rankos reikalauja. Skersai, išilgai išvaikščiojau. Ko tu teip nusiminusi? Nesirupink... ONA. Aš kenčiu čia teip, kaip žmogus begali kentėti... Vakar liepė man važiuoti pas kokį ten jo draugą, bet kada aš nesutikau sumušė mane... VARGULIS. Apgavo jis mudu, apgavo! Prizadėjo tave vesti, man užlaikymą duoti, kaip visui, o šandien apie tai ir girdėti nenori ir kada aš atėdavau, liepdavo tarnai išmesti mane kaip kokį šunį. Kaip aš buvau įtikėjęs jam!... maniau, kad geriau mudviem bus... Dabar nekalba apie vestuves... Papuolėm mudu kaip žiurkės!... ONA. Tėvas visame kaltas... Butų dabar Petras...

VARGULIS. Nebekalbėk, kas praėjo... ONA. Jieskok, tėvai, kuogreičiausiai kambarėlio... Kaip ištruksime iš tų spastų aš pati tau nupirksi ir padėsiu išgerti... VARGULIS. Teisybė, geriausiai išgerti... Eisiu vėl landyti, kol neišstums kur... (Išidamas). Nėra vietos žilą galvą priglausti... ONA. Tik tai skubėk, tėveli... (Vargulis išeina).

VI-ta VEIKMĖ.

ONA. (Viena). Turbut geras daiktas degtinė. Kaip tik mano tėvas išgeria tuoj linksmesnis palieka. Visus vergus užmiršta. Nors trumpą valandėlę jaučiasi laiminga. Pamėginčiau ir aš zinodama, jog rasiu tame nusiramimą. (Pauza). Ką reiks pradėti, vėl pradėjus iš naujo gyventi?... Iš kur darba gauti, juk visi apie tai žino, o ir dirbti atpratau... Tėvas toks pat... Rankos dreba, akimis blogai mato... (Ieina Mateušas).

VII-ta VEIKMĖ.

Ona ir Mateušas.

MATEUŠAS. Gerą dieną ponutė!

ONA. Nevadink mane, Mateušai, pone. Aš lygi tau elgėta. MATEUŠAS. Žmogus visur turi vietą rastis. Kitam nepasakau — "pone" ir supyksta... Kur tėvelis?

ONA. Išėjo kambarių įjėkoti. MATEUŠAS. Kaip tai? ONA. Nebebusiu čia daugiau, Mateušai... Suėdė jis mane, apgavo... MATEUŠAS. Kaip kokiam žmogui klosiasi vienam šiaip, kitam kitaip. Pasakysiu šventą teisybę: jis tamstėlės tėvą prigavo. Juk jis jau yra vedęs, tik su pačia negyvena. ONA. Kaip?!

MATEUŠAS. Sventa tiesa. Aš su duonele visur užėinu ir viską girdžiu... Nuo gerų žmonių tai girdėjau.

ONA. To dar nežinojau!... MATEUŠAS. Sakysiu tiesą, gaila man Petro. Toks puikus vyras, teip tamstą mylėjo... ONA. Pražuvo jau ta laimė... MATEUŠAS. Arklys ant keturių kojų suklumpa, o žmogus ant dviejų gal labiau suklupti... Už duonutę, dabar užmokėsit? ONA. Neturiu Mateušai, pinigų... MATEUŠAS. Turbut ponas užmokės. Tegul tik užhoka, nebebusiu jam daugiau duonutės; nenoriu prie tokio žmogaus vaikščioti.

ONA. (Užsimasčiusi). Jis tur pačią... MATEUŠAS. Teip, teip tamstėlė... Bėgsiu jau... Turiu visur apėti... Sudie... ONA. Sudie, Mateušai... (Mateušas išeina).

VIII-ta VEIKMĖ.

Ona ir Tubanskis.

ONA. Ir jam gaila Petro... Ir jam Petras buvo geras... (Ieina Tubanskis, piktas). TUBANSKIS. Ko sėdi susitraukusi? Kurių velnių truksta?!

ONA. Gali rėkaut paskutinę dieną... TUBANSKIS. Gal sau turingesni radai?... ONA. Nebesijauk tu iš manęs. TUBANSKIS. Iš kur pas tave tokia energija atsirado? ONA. Tavo darbai mane išmokino. Suvylei mane žadėdamas apsigyventi, o kaip pasirodė tu turi pačią ir vaikus. Viskas liko suminta į purvą!...

TUBANSKIS. Nenori — atsirai kita. Daug tokių jiesko duonos. Kita mokės gyventi nenuodoma idealiskai nekalta mergaitė... Žinau aš tokius pauksčius! Imk ką galima nuo gyvenimo — nes kitas pasiims. ONA. Ir imk! Suras tėvas vietą ir imk, vogk kiek tau tinka... Meluok, apgaudinėk!...

TUBANSKIS. (Išilgi). Vis-gi gaila paleisti... — daili, o pati dar užtruks. (Balsiai, nuduodamas melu). Sakai nebebusi prie manęs. ONA. Tiesa, neturiu kur eiti, bet ir čia ilgiau nebusiu!

TUBANSKIS. Susitaikysim. Dabar visur teip: vienam gerai, kitiem blogai. Na, kaip?... ONA. (Nervuškai). Ne! Gana aš kentėjau, bet dar nežinojau, dar apgaudinėjau pati save, dar turėjau viltį, o ko aš galiu laukti šiandien! Ko, žmogžudy!

TUBANSKIS. Jeigu tu nežinojai, tėvas turėjo pasakyti... ONA. Tėvas... tėvas. Ką tėvas galėjo sakyti, kad tu nedavei praaikšti jo protui: girdei jį diena iš dienos.

TUBANSKIS. Bet ar tu žinai kas tavęs laukia? Badas, vargai, skirdas.

ONA. Geriau skurdas, negu tokios biaurios iškilnės. (Ieina Vargulis).

IX-ta VEIKMĖ.

Tie patys ir Vargulis.

VARGULIS. Negaliu gauti kambario. (Pamato Tubanskį). Nelaukiau to nuo tavęs. TUBANSKIS. Mes kitoki žmonės, dėlto ir mūsų nuomonės skiriasi. Jūs kaltinate mane, — aš jus.

VARGULIS. Kuo aš kaltas. TUBANSKIS. Aš toks žmogus; imu viską nuo gyvenimo, ką tik galima išnaudoti.

VARGULIS. Kame sąžinė, kame žodžiai? TUBANSKIS. (Ironiškai). Sąžinė, žodžiai... Kas ant nekuro laiko paslėpė tas gėrybes, tam atsivėrė akys ir pamatė teip daug puikių daiktų, iš kurių galima pasinaudoti, apie kuriuos pirmiau mažiausio supratimo neturėjo.

VARGULIS. Klausau tave kalbant ir širpučiai mane krato... Žaltys, rodos, šnibžda, o ne žmogus kalba. TUBANSKIS. (Piktai). Nutilk, girtuokli!

VARGULIS. Tegul aš busiu girtuoklis, žmogus pražuvęs, bet sakysiu tau teisybę. Nieko aš nebijau; nebeilgas jau mano gyvenimas, tik man gaila mano vienatnės paguodos, Onos. Apgauginėjai tu mane ant kiekvieno žingsnio. Tu man prizadėjai pamilti Oną sau pačia tuomet, kuomet tu turi pačią ir vaikus! Visą dabar žinau tik pervačiai!... Vagis, žmogžudys — tai tavo vardas!

TUBANSKIS. (Karštai). Žinok su kuo kalbi! Ne nuo tavęs man tą girdėti girtuokli! Von!!

VARGULIS. Dailiai tu kalbėjai: "Tavo dukrą apsigyventi, tau visą užlaikymą duosiu". Kame tavo žodžiai?... Kame?... TUBANSKIS. O iš kur tu girtuokliavai? Tie pinigai buvo mano!

VARGULIS. (Meta pinigų į Tubanskį). Šia, jeigu jie tavo!

TUBANSKIS. (Piktai). Laukan! Laukan! Kad nematyčiau daugiau tavęs mano namuose! Girdi?!

Laukan! Ir pasiimk su savim šitą moterį, savo dukterį!

ONA. Tylėk! TUBANSKIS. Neuzmiršk tų, elgėtos, jog išgersiu. (Išgeria). Negerčiau, bet užksti gardu...

esat mano namuose! Aš galiu paleipti išmesti jus ant gatvės, kaip šunis!

ONA. Tėvai, gaus kur nors vietą ir eisim, mes čia daugiau nebekalinsi.

VARGULIS. Tuojau bėgs pas pažįstamus, gal nors ant poros dienų gausiu... ONA. Kur nebūtų, tikrai gaus... TUBANSKIS. Laukan, greičiau!

VARGULIS. Nelabai aš tavęs bijausi. Tu nežiūrėk, kad aš senas, bet šunį užmušti dar galėčiau!

TUBANSKIS. Sakau, nesiskis! ONA. Paskubėk, tėvai, surasti... VARGULIS. Einu. Neuzkabink Onos, nes kitaip savo rankomis nusmaugčiau! (Vargulis išeina).

X-ta VEIKMĖ.

Tubanskis ir Ona.

TUBANSKIS. Tegul tavo tėvas kitu sykiu buva ramesniu, nes aš galiu supykęs jį užmušti.

ONA. Tą patį gal tau tėvas padaryti. TUBANSKIS. (Nuduodamas melu). Matai... Man labai patinka, kada tu supykusi. Skruostai parausta, lūpėlės dreba, akys žibą; labai puiku! (Nor apkabinti).

ONA. (Stumia). Salin! Gana jau! TUBANSKIS. Aš išveikinant, net pasibūčiuoti nenori? Kodėl teip? (Išilgi). Daili... (Balsiai). Klausyk, ką aš tau pasakysiu...

ONA. Nebnoriu nieko nuo tavęs girdėti. Tu ir temoki meluoti, veidmainiauti, prisiekti, kad tik matai tame ką nors, iš ko gali pasinaudoti! TUBANSKIS. Kas tau prikalbėjo išeiti nuo manęs?

ONA. O ko man liko belaukti? Būt pas tave spiaudoma?... Juk aš dar jauna... (Ieina Vargulis).

XI-ta VEIKMĖ.

Tie patys ir Vargulis.

VARGULIS. (Linksmi). Jau turiu vietą! Labai gerą vietą, pas pažįstamus.

ONA. Jau yra vieta, tada einame. (Ona išbėga per šonines duris ir ten apsisvelka tais pačiais rubais, kokiais buvo pirmoje veikmėje).

VARGULIS. Ką tu su mumi padarei? Ką? Buvom mes elgėtos, bet visgi turėjom savo kertę, gerą vardą, o ką turim dabar? Kur dings dabar Ona?... TUBANSKIS. (Su paaišpa). Jauna mergaitė gal visados gerai gyventi.

VARGULIS. Tu dar juokiesi... Dar tau mažai mūsų asarų!... (Ieina persivilkusi Ona).

ONA. Dabar galim eiti. TUBANSKIS. Keliaukit piktai nuskarėliai! VARGULIS. Pasididžiok dabar savo darbu, kraugery!

ONA. Einame, tėvai! Ne pirma aš ir ne paskutinė, einame... (Ona ir Vargulis eina per duris).

TUBANSKIS. (Einant jiems per duris). Su visa savo kraite! (Juokiasi). Ha... ha... ha!... (Ona ir Vargulis išeina).

Uzdanga.

TRECIA DALIS.

Dekoracija pirmos dalies, tik nėra suvartojus reikalus.

I-ma VEIKMĖ.

ONA. (Viena, sublogusi, sėdi ant lovos). Galva sunki... Kad būtų ką išgerti... Nepamenu kada vakar parėjau... Negaliu priprasti prie tokio gyvenimo ir kasdien vis blogyn, vis labiau nuodijosi šio pasaulio... (Ieina Vargulis).

II-ta VEIKMĖ.

Ona ir Vargulis.

ONA. Kur tėvas teip ilgai buvau? VARGULIS. Neįspėjau... Padėjau žmogui medžius į augstą sunešti, o jis man dvi grivėni ir atskaitė!

ONA. Tėvai, kas su manim darosi... Pati savęs nejauci... VARGULIS. Taigi, matai, aš niekur neuzklydęs parbėgau namo su pinigais... Sakyk, ką parnešti?

ONA. Parnešk, tėvai, biskį degtinės ir raugintą agurkų... VARGULIS. Daugiau nieko?

ONA. Nieko. Oi, tėvai, kaip atbodo man toks gyvenimas... Nežinau ką su savim daryti... Ar teip reikės viską užbaigti varge?... VARGULIS. (Išidamas). Nelaimingas tu mano vaikas... (Vargulis išeina).

ONA. (Viena). Kad bent kokio karštumėlio būtų... Ir paduoti nebūčiau... Sveika bučiau, viskas, rodos, kitaip eitu... Jokios pagalbos nėra iš kur laukti, jokio artimo žmogaus; gero žodžio net neįsigirsi... (Trumpa pauza). Vartaisi žmogus, kaip sąslava, užimi tik bereikalingai vietą... Niekam tu nereikalingas, o gyvenį, vargsti, skursti ir kam?... Kas tavęs laukia? Sapnuoji tikrai, apgaudinėjai pats save, gerai zinodamas, kad tu jau niekam, niekam ant svieto nereikalingas... (Ieina Vargulis).

IV-ta VEIKMĖ.

Ona ir Vargulis.

VARGULIS. (Su degtine ir agurkais). Ko tu teip galvą nuleidusi? Kaip išgersime, dukrele, tuoj lengviau paliks! (Pripila ir išgeria). Gerk ir kask.

ONA. (Išgeria). Tai tau gyvenimas!... VARGULIS. Greičiau užsikask, geri agurkai. (Išgeria). Gerk dar vieną.

ONA. Dabar bus gana. VARGULIS. Sušilk, gal geriau jausiesi! ONA. Negaliu dieną išeiti nie darbo pajieškoti, tokiuose rubuose... Gatve praėiti negali, spiaudoti visi... VARGULIS. Tiesa, Onute... Aš dar vieną išgersiu. (Išgeria). Negerčiau, bet užksti gardu...

Ko-gi tu teip rupiniesi? Sakau, išgerk dar vieną — geriau bus!

ONA. Tuščios yra žmogaus svajonės... Juokliausi aš kitą kartą iš tokių, kokias aš šiandien esu... VARGULIS. (Atsigula ant lovos). Teip, žmogus vis lauki, vis vartaisi... ONA. (Sėdi prie stalo). Kaip greit eina laikas...

VARGULIS. (Žiuvauja). A... ha... ha! Kad gavus kur medžių praskaldyti... ONA. Greit viskas mainosi... Teip, rodos, nesenei siuvau, turėjau darbą, atėdavu Petras, juokėsi, kalbėjo, skaitė, pasakojo... Puikys buvo tie laikai, bet jie jau praėjo.

VARGULIS. (Žiuvauja). Ir už kambarį reikės jau mokėti. (Užmiega).

ONA. Jaučiu iki šiai dienai, jog aš jį mylėjau, bet matyt nebuvau verta jo meilės ir dėlo... Nusi-leido saulutė ir viskas aptemo; visur nepermatoma tamsuma... (Padeda galvą ant stalo). (Ieina Petras).

V-ta VEIKMĖ. Tie patys ir Petras.

PETRAS. (Palengva atidaro duris ir nedrąsiai, žvalgydamas eina vidun). Čia Vargulio kambarys... (Artinasi prie Onos). Čia kniupso Ona.

ONA. (Pakėlus galvą žiūri į Petrą). Petras... Petras! Tavo šešėlis čia!...

PETRAS. Teip, Onute, aš čia, tavo Petras... ONA. (Atsisoja ir paduoda ranką). Petrai, užmiršk viską, atleisk man...

PETRAS. Mano akys tu esi teisi ir neprasyk manęs atleidimo. Tavo kalčia tame yra maža... ONA. Norėjau dar kartą tave pamatyti ir persiprašyti...

PETRAS. Užmirškim viską... Daug verkiau primings tave... Rūpėjai tu man dieną ir naktį...

ONA. Ne linksmas buvo ir mano gyvenimas, ne! Daugiau buvo karčių valandų ir asarų, negu laimės...

PETRAS. Aš tą žinau. ONA. Iš kur tu tai žinai? Kaip tu mane suradai? Sėskis, papasakok!

PETRAS. Viskas dėjosi netikėtai. Atvažiu- vęs vėlybu vakaru, užėjau pas mano draugą. Buvo ten daugiau pažįstamų. Pradėjo vienas po kito anekdotus, atsitikimus, prietikius pasakoti. Kalbą visai baigė apie jauną mergaitę, apie jos visą gyvenimą ir patvirtinimui to visko, vienas iš pažįstamų parodė paveikslą, kuriame pažinavau jave, Onute... Žiūrėjau ir netikėjau. Sužinojęs kame gyveni, paskubėjau ateiti, kad tave pamatyti...

ONA. Pasilgau ir aš tavęs, nors neturėjau ant to tiesos.

PETRAS. Kodėl tu teip kalbi? Dėlko teip nusiminusi?

ONA. Laukiau aš tos valandos, kada tave pamatyti teks, laukdamas kartu tavo atleidimo, kuris neduoda man ramumo. Nieko aš daugiau nuo gyvenimo nelaukiu; viską jau turėjau. Mylėjau ir buvau myli-ma... Vargau pusnuogė ir dėvėjau šilkus... Iš-mėginavau viską; vargą, iškilmes, melę, panieką, ba-gdą. Dagyvenau net iki tam, kad mano paveikslas te-sirodė slapta, girtose draugystėse... Jau gana tu-riju... Toliau nebėra kur eiti...

PETRAS. Gali dar būti laimingesnė už daugelį kitų.

ONA. Kaip tai?!

PETRAS. Ar ir dabar tu nepasakysi, kada ve-stuvės... Aš jaučiu tą patį. Mylėjau tave ir my-liu...

ONA. Su tavim... apsigyventi. (Karšiai nusijuokia). Ar tu supranti, kas tai yra? Ne, tu to nesupranti...

PETRAS. Nesuprantu, kas yra turėti draugę gyvenimo?... Klysti!

ONA. Nel žinodamas nekalbėtu to visko man... Brangus mano jaunikaiti! Ar ima kas to-kias, kaip aš, sau viso, ilgo gyvenimo draugėmis?... Argi aš ir man panasios gali jomis būti? Tavo draugai visi galėtų mesti baidius žodžius, spiauti ir veidą ir tu tam negalėtum priešintis, nes tai būtų teisybė, jie turėtų tiesa... Atbostų tau viskas... Esi liuosas, eik toliau nuo tokių ir kitur sau įjieskok laimės...

PETRAS. Nieko aš nesibijau. Tegul visa pa-saulė kalba, bet aš to viso negirdėsiu, nes per daug tave myliu...

ONA. Atsibos klausyti, paės, tau širdį tas viskas ir tu pats nejausi, kaip išsirtarsi: "aš nelaimingas!" Tu pripratus iš geros pusės į žmonės žiūrėti, — pr-prates jiems tikėti...

PETRAS. Prizadėk, Onute, padaryk mane lai-mingu...

ONA. O, kad aš galėčiau parodyti tau širdį, daug joje išskaitytum; sunku viską išpasakoti... Tikėk, jog aš tave myliu ir tik vardan tos meilės išpildyk mano vieną prašymą...

PETRAS. Sakyk! Visą padarysiu!

ONA. Eik, ir užmiršk mane ant visados, — ant visados! Tu dar teip jaunas, gali sutverti laimę lyg sau...

PETRAS. Kur aš rasiu laimę, kada ji tavo rankose!

VARGULIS. (Prabunda. Pakėlęs galvą žiūri į Petrą. Atsisoja ir eina artiau. Išilgi). Argi tai jis būtų?...

ONA. Ko teip tėvas žiūrai? Ar nepažįsti Petrą? PETRAS. Nors ir išvartas, bet sugrįžau.

VARGULIS. Petrai... Tai tu? Nemaniau tave pamatyti... Atleisk man, Petrai, viską...

PETRAS. Aš senį viską užmiršau.

VARGULIS. Matai, Petrai, lig ko mudu dasi-gyvenova... Tai vis Tubanskis padarė. O, kaip iš-mano seną galvą apšuko!...

(Toliaus bus).

(Tada nuo ketvirtos pusl.)

7. Įstatymai Robertso parlame-tarinių taisyklių turi būti rankve-džiū kiekvienos draugijos įstai-gos dalykuose, jeigu tos taisyklės nesipriešina kokiam draugijos įsta-tymui.

8. Jokia teisė, ar jos dalis ne-gali būti pakeista, arba panaikinta pagal norą: kokio nors drau-gijos urėdininko, nario, ar kuopos manyimo būda.

9. T. M. D. konstitucija, išsky-rus jos pamatinius mierius ir sie-kius, gali būti pakeista tik ¾ balsų visų seimo įgaliojimu.

10. T. M. D. gyvuoja kolai joj laikosi nors viena kuopa, suside-danti ne iš mažiau kaip 5 narių.

Įstatų tvarkymo komisija:

M. J. Damijonaitis,
Vincas Ambrozevičius.

T. M. D. KONSTITUCIJOJE
KLAUDI ATITAISYMAS.

Sk. III, pask. 2 — yra: sulau-žymu; turi būti su lauzymu; ten pat — neatmetant; turi būti neli-ečiant.

Sk. VIII, pask. 3 — apybuo-tas; turi būti: neaprybuotas.

Iš Prūsų rašoma man, kad Til-žėje 5 d. pereinio mėnesio susivė-rė T. M. D. ir sutarė prisidėti prie T. M. D. Amerikėje, jos įstaty-mus priimdama; narių tuo tarpu yra 25, bet vis prisideda jų dau-giau. Valdybon yra išrinkti: p. Vydunas — pirmininku; p. Petriks, izdininku; panelė Marta Raisu-kytė, 20 Anger, Tilžė, raštininke, prie kurios su draugijos reikalais reikią kreiptis.

Jie klausia, ar juos mūsų drau-gija priimsianti ir ar jie gausią Kudirkos raštus? Nenorėdamas trumpą laiką gaisinti ir su valdy-bą rašinėti aš jiems į abūdų kla-simui atsakiau: teip. Teisybė, or-gane valdybos buvo rašyta, kad Kudirkos raštų dalinimas naujiems nariams pasibaigia su gegužio 1 d.; bet čia turi būti padaryta iš-imtis iš dviejų pusių: viena, šita kuopa susivėrė 5 d. pereinio mė-nesio, nors nežinodama, mūsų draugijos tvarkos, pinigų dar neprisiumė; antra, draugijos už-daviniai yra lietuviųje platinti; tai-gi šita proga labai gerai mus suveda su prusiškais lietuviams, kuriems mūsų draugijos patarna-vimas yra labai reikalingas. Prie-tam, minėtoji kuopoj yra asme-nijs, tokie kaip vė p. Vydunas, apie kuriuos, galima laukti, susi-spies nemažas lietuvių burys ir — didžiausias mūsų troškimas — pru-siškiai ir Didėsės Lietuvos lietuviai per T. M. D. susilies į vieną tvir-tą brolybės kuną.

Taigi į šitą viską atsizūrejus, marau, kad mano savarankybė bus atleista.

Laukis.

Patėmėjimas. Pirmoj dalyj til-pusių T. M. D. įstatų įsibraukė kelios žymios zeceriškos ir taisy-mo klaidos; apie jas bus parašyta sekanciam numerij, kada jau visi įstatai bus perėję per organą. Gei-stina, kad kuopos išreikštų savo nuomonę apie šiuos įstatus III T. M. D. seimui, kuris nuodugnai juos svarstys; jeigu yra kas kuop-os, ar nariams neaiškias — kreipkitės į seimą, arba Centro valdybą, kuri duos paaiškinimus; rimti ir pamatuoti patarimai kaip kuopų, teip ir nari

3312 So. Halsted St.,
Chicago, Ill. Telefonas
Yards 3162